



Leidimas
lietuvių kalba

Informacija ir pranešimai

59 tomas

2016 m. liepos 25 d.

Turinys

IV Pranešimai

EUROPOS SĄJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas

2016/C 270/01	Paskutiniai Europos Sąjungos Teisingumo Teismo <i>Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje</i> skelbiami leidiniai	1
---------------	--	---

Bendrasis Teismas

2016/C 270/02	Bendrojo Teismo veiklos vykdymas nuo 2016 m. rugsėjo 1 d. iki 19 d.	2
---------------	---	---

V Nuomonės

TEISINĖS PROCEDŪROS

Teisingumo Teismas

2016/C 270/03	Sujungtos bylos C-210/14–C-214/14: 2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (<i>Corte suprema di cassazione</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamosiose bylose prieš Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14) (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Tapatūs prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Išsteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reforma suvienodinant galiojimo trukmę — Naujas konkursas — Koncesijos, kurių galiojimas yra trumpesnis, nei ankstesnių koncesijų — Neatlygintinis teisės naudotis nuosavybės teise priklausančiu materialiuoju ir nematerialiuoju turtu, kuris sudaro lošimo įmokų surinkimo ir administravimo tinklą, perleidimas — Apribojimas — Privalomieji bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)	3
---------------	--	---

2016/C 270/04	Byla C-433/14: 2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (<i>Tribunale di Bari</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Domenico Rosa (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)	4
2016/C 270/05	Byla C-434/14: 2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (<i>Tribunale di Bari</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Raffaele Mignone (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)	4
2016/C 270/06	Byla C-435/14: 2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (<i>Tribunale di Bari</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Mauro Barletta (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)	5
2016/C 270/07	Byla C-436/14: 2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (<i>Tribunale di Bari</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Davide Cazzorla (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)	6
2016/C 270/08	Byla C-437/14: 2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (<i>Tribunale di Bari</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Nicola Seminario (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)	7

2016/C 270/09	Byla C-462/14: 2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (<i>Tribunale di Bari</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Lorenzo Carlucci (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)	7
2016/C 270/10	Byla C-467/14: 2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (<i>Tribunale di Bergamo</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Chiara Baldo (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)	8
2016/C 270/11	Byla C-474/14: 2016 balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (<i>Tribunale di Salerno</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Cristiano Pontillo (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)	9
2016/C 270/12	Byla C-495/14: 2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) nutartis byloje (<i>Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini/Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA) (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Tesimo procedūros reglamento 99 straipsnis — Direktyva 89/665/EEB — Viešieji pirkimai — Nacionalinės teisės aktai — Kreipimosi į administracinius teismus išlaidos viešųjų pirkimų srityje — Teisė į veiksmingą teisinės gynybos priemonę — Atgrasomieji žyminiai mokesčiai — Administracinių aktų teisminė kontrolė — Veiksmingumo ir lygiavertiškumo principai)	10
2016/C 270/13	Byla C-534/14: 2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (<i>Tribunale di Bergamo</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)	10

2016/C 270/14	Byla C-65/15: 2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (<i>Tribunale di Bari</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Vito Santoro (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)	11
2016/C 270/15	Byla C-504/15: 2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (<i>Tribunale di Frosinone</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Antonio Paolo Conti (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Teisingumo Teismo sprendimas, kuriuo nacionalinės teisės aktas dėl koncesijų užsiimti lažybų įmokų rinkimo veikla pripažintas nesuderinamu su Sąjungos teise — Sistemos reorganizavimas paskelbiant naują viešojo pirkimo konkursą — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)	12
2016/C 270/16	Byla C-8/16: 2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (<i>Tribunale di Frosinone</i> (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Paola Tonachella (Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Teisingumo Teismo sprendimas, kuriuo nacionalinės teisės aktas dėl koncesijų užsiimti lažybų įmokų rinkimo veikla pripažintas nesuderinamu su Sąjungos teise — Sistemos reorganizavimas paskelbiant naują viešojo pirkimo konkursą — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)	13
2016/C 270/17	Byla C-278/15 P: 2015 m. birželio 4 d. <i>The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. kovo 26 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-581/13 <i>The Royal County of Berkshire Polo Club/VRDT</i>	13
2016/C 270/18	Byla C-451/15 P: 2015 m. rugpjūčio 17 d. <i>Best-Lock (Europe) Ltd</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. birželio 16 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-395/14 <i>Best-Lock (Europe)/EUIPO</i>	14
2016/C 270/19	Byla C-452/15 P: 2015 m. rugpjūčio 17 d. <i>Best-Lock (Europe) Ltd</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. birželio 16 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-396/14 <i>Best-Lock (Europe)/EUIPO</i>	14
2016/C 270/20	Byla C-479/15 P: 2015 m. rugsėjo 7 d. <i>Nanu-Nana Joachim Hoepf GmbH & Co. KG</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. liepos 9 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-89/11, <i>Nanu-Nana Joachim Hoepf/EUIPO</i>	14
2016/C 270/21	Byla C-480/15 P: 2015 m. rugsėjo 10 d. <i>KS Sports IPCo GmbH, BH Stores BV</i> teisių perėmėjos, pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. liepos 2 d. Bendrojo Teismo (septintoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo byloje T-657/13 <i>KS Sports/EUIPO</i>	15

2016/C 270/22	Byla C-602/15 P: 2015 m. lapkričio 10 d. <i>Monster Energy Company</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. rugsėjo 9 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-633/14, <i>Monster Energy/EUIPO</i>	15
2016/C 270/23	Byla C-603/15 P: 2015 m. lapkričio 10 d. <i>Monster Energy Company</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. rugsėjo 9 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimtos nutarties byloje T-666/14 <i>Monster Energy/EUIPO</i>	15
2016/C 270/24	Byla C-636/15 P: 2015 m. lapkričio 30 d. <i>August Storck KG</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. rugsėjo 25 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-366/14 <i>August Storck/EUIPO</i>	16
2016/C 270/25	Byla C-35/16 P: 2016 m. sausio 21 d. <i>Matratzen Concord GmbH</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. lapkričio 19 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-526/14 <i>Matratzen Concord GmbH/Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)</i>	16
2016/C 270/26	Byla C-76/16: 2016 m. vasario 11 d. <i>Najvyšší súd Slovenskej republiky</i> (Slovakija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s./Úrad pre verejné obstarávanie</i>	16
2016/C 270/27	Byla C-77/16 P: 2016 m. vasario 11 d. <i>Hewlett Packard Development Company LP</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. gruodžio 3 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-628/14 <i>Hewlett Packard Development Company/EUIPO</i>	17
2016/C 270/28	Byla C-115/16: 2016 m. vasario 25 d. <i>Østre Landsret</i> (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>N Luxembourg 1/Skatteministeriet</i>	17
2016/C 270/29	Byla C-116/16: 2016 m. vasario 25 d. <i>Østre Landsret</i> (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Skatteministeriet/T Danmark</i>	20
2016/C 270/30	Byla C-117/16: 2016 m. vasario 25 d. <i>Østre Landsret</i> (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Skatteministeriet/Y Denmark Aps</i>	22
2016/C 270/31	Byla C-118/16: 2016 m. vasario 25 d. <i>Østre Landsret</i> (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>X Denmark A/S/Skatteministeriet</i>	25
2016/C 270/32	Byla C-119/16: 2016 m. vasario 25 d. <i>Østre Landsret</i> (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>C Danmark I/Skatteministeriet</i>	27
2016/C 270/33	Byla C-191/16: 2016 m. balandžio 5 d. <i>Landgericht Berlin</i> (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Romano Piscioti/Vokietijos Federacinė Respublika</i>	29
2016/C 270/34	Byla C-265/16: 2016 m. gegužės 12 d. <i>Tribunale ordinario di Torino</i> (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>VCAST Limited/R.T.I. SpA</i>	30

2016/C 270/35	Byla C-292/16: 2016 m. gegužės 25 d. <i>Helsingin hallinto-oikeus</i> (Suomija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>A Oy</i>	31
2016/C 270/36	Byla C-301/16 P: 2016 m. gegužės 26 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2016 m. kovo 16 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje <i>T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd/Europos Komisija</i>	32
2016/C 270/37	Byla C-304/16: 2016 m. gegužės 30 d. <i>High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)</i> (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>American Express Co./The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury</i>	33
2016/C 270/38	Byla C-305/16: 2016 m. gegužės 30 d. <i>First-tier Tribunal (Tax Chamber)</i> (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje <i>Avon Cosmetics Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs</i>	34
2016/C 270/39	Byla C-323/16 P: 2016 m. birželio 8 d. <i>Eurallumina SpA</i> pateiktas apeliacinis skundas dėl 2016 m. balandžio 22 d. Bendrojo Teismo (pirmoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo sujungtose bylose T-60/06 RENV II ir T-62/06 RENV II <i>Italijos Respublika ir Eurallumina SpA/Europos Komisija</i> . . .	36
Bendrasis Teismas		
2016/C 270/40	Byla T-162/13: 2016 m. birželio 9 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Magic Mountain Kletterhallen ir kt./Komisija</i> (Valstybės pagalba — Pagalba <i>Deutscher Alpenverein eV</i> kopimo centrų statybai ir eksploatavimui — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažinta suderinama su vidaus rinka — Pagalbos schema — Sudėtingesnė ekonominė analizė — Rinkos nepakankamumas — Teisėtas bendrojo intereso tikslas — SESV 108 straipsnio 2 ir 3 dalys — Dideli sunkumai)	37
2016/C 270/41	Byla T-276/13: 2016 m. birželio 9 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Growth Energy ir Renewable Fuels Association/Taryba</i> (Dempingas — Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės bioetanolio importas — Galutinis antidempingo muitas — Ieškinys dėl panaikinimo — Asociacija — Tiesioginės sąsajos su nariais nebuvimas — Nepriimtumas — Visoje šalyje taikomas antidempingo muitas — Individualus režimas — Įmonių atranka — Teisė į gynybą — Nediskriminavimas — Rūpestingumo pareiga)	38
2016/C 270/42	Byla T-277/13: 2016 m. birželio 9 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Marquis Energy/Taryba</i> (Dempingas — Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės bioetanolio — Galutinis antidempingo muitas — Ieškinys dėl panaikinimo — Tiesioginė sąsaja — Priimtumas — Visos šalies mastu taikomas antidempingo muitas — Individualus režimas — Įmonių atranka)	38
2016/C 270/43	Byla T-122/14: 2016 m. birželio 9 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Italija/Komisija</i> (Valstybės išpareigojimų neįvykdymą konstatuojančio Teisingumo Teismo sprendimo neįvykdymas — Periodinė bauda — Sprendimas patvirtinti periodinę baudą — Neteisėtos pagalbos susigrąžinimui taikytinų palūkanų apskaičiavimo metodas — Sudėtinės palūkanos)	39
2016/C 270/44	Byla T-614/14: 2016 m. birželio 16 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Fútbol Club Barcelona/EUIPO – Kule (KULE)</i> (Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Žodinio Europos Sąjungos prekių ženklo KULE paraiška — Ankstesni nacionaliniai žodiniai prekių ženklai ir plačiai žinomas prekių ženklas CULE — Santykinis atmetimo pagrindas — Ankstesnių prekių ženklų naudojimo iš tikrųjų nebuvimas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalis — Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas — Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalis)	40

2016/C 270/45	Byla T-789/14: 2016 m. birželio 14 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen/EUIPO – Meissen Keramik (MEISSEN)</i> (Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo MEISSEN paraiška — Ankstesni Europos Sąjungos ir nacionaliniai prekių ženklai MEISSEN, MEISSENER PORZELLAN, HAUS MEISSEN, „Meissen“ ir „Meissener Porzellan“ — Santykiniai atmetimo pagrindai — Galimybės supainioti nebuvimas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas — Ankstesnių prekių ženklų skiriamasis požymis ir geras vardas — Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalis — Ankstesnių prekių ženklų naudojimas iš tikrųjų — Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalys — Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalis)	41
2016/C 270/46	Byla T-385/15: 2016 m. birželio 14 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Loops/EUIPO (Dantų šepetėlio forma)</i> (Europos Sąjungos prekių ženklas — Tarptautinė registracija nurodant Europos Sąjungą — Erdvinis prekių ženklas — Dantų šepetėlio forma — Absoliutus atmetimo pagrindas — Skiriamąjo požymio nebuvimas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktas)	41
2016/C 270/47	Byla T-583/15: 2016 m. birželio 8 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Monster Energy/EUIPO (Taikos simbolio vaizdas)</i> (Europos Sąjungos prekių ženklas — Vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo, vaizduojančio taikos simbolį, paraiška — „Restitutio in integrum“ prašymas — ieškinio pateikimo Bendrajam Teismui nesilaikymas)	42
2016/C 270/48	Byla T-585/15: 2016 m. birželio 8 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje <i>Monster Energy/EUIPO (GREEN BEANS)</i> (Europos Sąjungos prekių ženklas — Žodinio Europos Sąjungos prekių ženklo GREEN BEANS registracijos paraiška — „Restitutio in integrum“ prašymas — Termino pateikti ieškinį Bendrajam Teismui nesilaikymas)	43
2016/C 270/49	Byla T-362/14: 2016 m. gegužės 26 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje <i>REWE Zentral/EUIPO – Vicente Gandía Pla (MY PLANET)</i> (Europos Sąjungos prekių ženklas — Protesto procedūra — Protesto atsiėmimas — Nereikalingumas priimti sprendimą)	43
2016/C 270/50	Byla T-825/14: 2016 m. birželio 9 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje <i>IREPA/Komisija ir Audito Rūmai</i> (Ieškinys dėl panaikinimo — Žuvininkystė — 2009–2010 m. Italijos nacionalinė žuvininkystės sektoriaus duomenų rinkimo programa — Dalies ieškovei avansu pervestų lėšų susigrąžinimas — Preliminari Audito Rūmų ataskaita — Aktas, dėl kurio negalima pareikšti ieškinio — Parengiamasis aktas — Informaciniai raštai, pateikiami prieš nurodymą sugrąžinti — Debeto aviza — SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa — Tiesioginės sąsajos nebuvimas — Nepriimtumas)	44
2016/C 270/51	Byla T-178/15: 2016 m. birželio 8 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje <i>Kohrener Landmolkerei ir DHG/Komisija</i> (Garantuotų tradicinių gaminių sistema — Reglamentas (ES) Nr. 1151/2012 — Komisijos raštas, informuojantis kompetentingas nacionalines institucijas, kad jų prieštaravimas pateiktas pavėluotai — Akivaizdžiai teisiškai nepagrįstas ieškinys)	45
2016/C 270/52	Byla T-168/16: 2016 m. balandžio 18 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Grizzly Tools/Komisija</i>	45
2016/C 270/53	Byla T-202/16: 2016 m. gegužės 3 d. pareikštas ieškinys byloje <i>„Keturi kambariai“/EUIPO – Coffee Inn (coffee inn)</i>	46
2016/C 270/54	Byla T-222/16: 2016 m. gegužės 11 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Hansen Medical/EUIPO – Covidien (MAGELLAN)</i>	47

2016/C 270/55	Byla T-229/16: 2016 m. gegužės 6 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Pio De Bragança/EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)</i>	48
2016/C 270/56	Byla T-240/16: 2016 m. gegužės 14 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Klyuyev/Taryba</i>	48
2016/C 270/57	Byla T-242/16: 2016 m. gegužės 17 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Stavytskyi/Taryba</i>	50
2016/C 270/58	Byla T-247/16: 2016 m. gegužės 13 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Trasta Komerčbanka ir kt./ECB</i>	51
2016/C 270/59	Byla T-248/16: 2016 m. gegužės 19 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Walford/EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)</i>	52
2016/C 270/60	Byla T-261/16: 2016 m. gegužės 25 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Portugalija/Komisija</i>	52
2016/C 270/61	Byla T-272/16: 2016 m. gegužės 25 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Graikija/Komisija</i>	53
2016/C 270/62	Byla T-273/16: 2016 m. gegužės 30 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Sun Media/EUIPO – Meta4 Spain (METAPORN)</i>	55
2016/C 270/63	Byla T-274/16: 2016 m. gegužės 27 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Saleh Thabet/Taryba</i>	56
2016/C 270/64	Byla T-275/16: 2016 m. gegužės 27 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Mubarak ir kt./Taryba</i>	57
2016/C 270/65	Byla T-282/16: 2016 m. gegužės 30 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Inpost Paczkomaty/Komisija</i>	58
2016/C 270/66	Byla T-283/16: 2016 m. gegužės 30 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Inpost/Komisija</i>	60
2016/C 270/67	Byla T-284/16: 2016 m. gegužės 23 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Gulli/EUIPO – Laverana (Lybera)</i>	61
2016/C 270/68	Byla T-287/16: 2016 m. gegužės 30 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Belgija/Komisija</i>	62
2016/C 270/69	Byla T-289/16: 2016 m. birželio 3 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Inox Mare/Komisija</i>	63
2016/C 270/70	Byla T-290/16: 2016 m. birželio 7 d. pareikštas ieškinys byloje <i>Fruits de Ponent/Komisija</i>	64
2016/C 270/71	Byla T-298/16: 2016 m. birželio 13 d. pareikštas ieškinys byloje <i>East West Consulting/Komisija</i>	66
2016/C 270/72	Byla T-560/12: 2016 m. birželio 6 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje <i>Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej/ECHA</i>	67

2016/C 270/73	Byla T-537/14: 2016 m. birželio 1 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje <i>Laboratoire Nuxe/EUIPO – NYX, Los Angeles (NYX)</i>	67
2016/C 270/74	Byla T-84/15: 2016 m. gegužės 31 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje <i>Laboratorios Thea/EUIPO – Sebapharma (Sebacur)</i>	67
Tarnautojų teismas		
2016/C 270/75	Byla F-121/15: 2016 m. birželio 14 d. Tarnautojų teismo (vienas teisėjas) sprendimas byloje <i>Fernández González/Komisija</i> (Viešoji tarnyba — Laikinasis tarnautojas — Tarnautojas, pretenduojantis į laisvą darbo vietą Europos Komisijos nario kabinete — Laikinojo tarnautojo, kaip jis suprantamas pagal KTĮS 2 straipsnio b punktą, įdarbinimas — Sąlyga, pagal kurią per šešių mėnesių laikotarpį su Komisija negali būti sudaroma jokia nauja darbo sutartis — 2005 m. liepos 28 d. Komisijos rašto D(2005)18064 3.2 punktas dėl laikinųjų tarnautojų, kaip jie suprantami pagal KTĮS 2 straipsnio b ir d punktus, įdarbinimo į nuolatinės pareigas nesant konkursą laimėjusių kandidatų)	68
2016/C 270/76	Byla F-133/15: 2016 m. birželio 10 d. Tarnautojų teismo (vienas teisėjas) sprendimas byloje <i>HI/Komisija</i> (Viešoji tarnyba — Pareigūnai — Pareigūnų tarnybos nuostatų 11 straipsnis — Lojalumo pareiga — 11a straipsnis — Interesų konfliktas — Pareigūnas, atsakingas už Sąjungos finansuojamo projekto koordinavimą — Šeimos ryšiai tarp šio pareigūno ir darbuotojo, kurį projekto tikslais įdarbino už šį projektą atsakinga bendrovė — Drausminė procedūra — Drausminė nuobauda — Perkėlimas į žemesnį lygį — Drausmės komisijos sudėties teisėtumas — Pareiga motyvuoti — Procedūros trukmė — Protingas terminas — Teisės į gynybą pažeidimas — Ne bis in idem principas — Akivaizdi vertinimo klaida — Nuobaudos proporcingumas — Lengvinančios aplinkybės)	69

IV

(Pranešimai)

EUROPOS SAJUNGOS INSTITUCIJŲ, ĮSTAIGŲ IR ORGANŲ PRANEŠIMAI

EUROPOS SAJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS

Paskutiniai Europos Sąjungos Teisingumo Teismo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje skelbiami leidiniai

(2016/C 270/01)

Paskutinis leidinys

OL C 260, 2016 7 18

Skelbti leidiniai

OL C 251, 2016 7 11

OL C 243, 2016 7 4

OL C 232, 2016 6 27

OL C 222, 2016 6 20

OL C 211, 2016 6 13

OL C 200, 2016 6 6

Šiuos tekstus galite rasti

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

BENDRASIS TEISMAS

Bendrojo Teismo veiklos vykdymas nuo 2016 m. rugsėjo 1 d. iki 19 d.

(2016/C 270/02)

Per 2016 m. birželio 15 d. plenarinę konferenciją Bendrasis Teismas nusprendė, kad naujieji Bendrojo Teismo nariai prisieks Teisingumo Teisme 2016 m. rugsėjo 19 d., ir kad dėl to, vadovaujantis Protokolo dėl Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 5 straipsnio trečia pastraipa, kol naujieji Bendrojo Teismo nariai pradės eiti savo pareigas:

- Bendrajam Teismui pirmininkaus pirmininkas M. Jaeger;
 - Bendrojo Teismo pirmininką pavaduos pirmininko pavaduotojas H. Kanninen;
 - penkių ir trijų teisėjų kolegijoms pirmininkaus pirmininko pavaduotojas H. Kanninen ir kolegijų pirmininkai M. E. Martins Ribeiro, S. Papasavvas, M. Prek, A. Dittrich, S. Frimodt Nielsen, M. van der Woude, D. Gratsias ir G. Berardis;
 - toliau bus taikomi 2013 m. spalio 23 d. Sprendimas dėl teisėjų paskyrimo į kolegijas (OL C 344, 2013, p. 2), paskutinį kartą pakeistas 2016 m. birželio 9 d. Sprendimu (OL C 243, 2016, p. 2), 2015 m. liepos 13 d. Sprendimai dėl didžiosios kolegijos sudarymo tvarkos ir dėl teisėjo, pakeičiančio pareigų negalintį vykdyti teisėją, paskyrimo tvarkos (OL C 213, 2015, p. 2) ir 2013 m. rugsėjo 23 d. Sprendimai dėl bylų paskyrimo kolegijoms kriterijų ir dėl apeliacinių skundų kolegijos sudėties (OL C 313, 2013, p. 4 ir 5).
-

V

(Nuomonės)

TEISINĖS PROCEDŪROS

TEISINGUMO TEISMAS

2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (*Corte suprema di cassazione* (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamosiose bylose prieš Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14)

(Sujungtos bylos C-210/14–C-214/14) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Tapatūs prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reforma suvienodinant galiojimo trukmę — Naujas konkursas — Koncesijos, kurių galiojimas yra trumpesnis, nei ankstesnių koncesijų — Neatlygintinis teisės naudotis nuosavybės teise priklausančiu materialiuoju ir nematerialiuoju turtu, kuris sudaro lošimo įmokų surinkimo ir administravimo tinklą, perleidimas — Apribojimas — Privalomieji bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)

(2016/C 270/03)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Corte suprema di cassazione

Šalys pagrindinėse baudžiamosiose bylose

Daniela Tomassi (C-210/14), Massimiliano Di Adamo (C-211/14), Andrea De Ciantis (C-212/14), Romina Biolzi (C-213/14), Giuseppe Proia (C-214/14)

Rezoliucinė dalis

1. SESV 49 ir 56 straipsniai ir vienodo požiūrio bei veiksmingumo principai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiami nacionalinės teisės aktai, susiję su azartiniais lošimais, kaip antai nagrinėjami pagrindinėse bylose, pagal kuriuos leidžiama organizuoti naują konkursą dėl koncesijų, kurių trukmė yra trumpesnė, nei anksčiau suteiktų koncesijų, dėl sistemos reformos, vykdomos suvienodinant koncesijų galiojimo trukmę.
2. SESV 49 ir 56 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiama apribojimus nustatanti nuostata, kaip antai nagrinėjama pagrindinėse bylose, pagal kurią asmuo, turintis koncesiją dėl azartinių žaidimų, įpareigojamas neatlygintinai perleisti teisę naudotis nuosavybės teise priklausančiu materialiuoju ir nematerialiuoju turtu, kuris sudaro lošimo įmokų surinkimo ir administravimo tinklą, tuo atveju, kai baigiama vykdyti veiklą pasibaigus galutiniam koncesijos terminui, jei šiuo apribojimu viršijama tai, kas būtina šia nuostata iš tiesų siekiamam tikslui įgyvendinti, o tai turi patikrinti prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 292, 2014 9 1.

2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (Tribunale di Bari (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Domenico Rosa

(Byla C-433/14) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)

(2016/C 270/04)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas

Tribunale di Bari

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Domenico Rosa

Rezoliucinė dalis

1. SESV 49 bei 56 straipsniai ir vienodo požiūrio bei veiksmingumo principai turi būti aiškinami taip, jog pagal juos nedraudžiami nacionalinės teisės aktai dėl azartinių lošimų, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, kuriuose dėl sistemos reorganizavimo suvienodinant koncesijų galiojimo trukmę numatytas naujo konkurso dėl trumpesnės trukmės koncesijų nei anksčiau suteiktosios organizavimas.
2. SESV 49 ir 56 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia tokią ribojamąją nacionalinę nuostatą, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuria koncesininkas, nutraukęs veiklą dėl koncesijos laikotarpio pabaigos, įpareigojamas neatlygintinai perleisti nuosavą materialųjį ir nematerialųjį turtą, sudarantį lažybų įmokų rinkimo ir valdymo tinklą, jei tokiu apribojimu viršijama tai, kas būtina šia nuostata siekiamam tikslui veiksmingai pasiekti, o tai patikrinti privalo prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 448, 2014 12 15.

2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (Tribunale di Bari (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Raffaele Mignone

(Byla C-434/14) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)

(2016/C 270/05)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas

Tribunale di Bari

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Raffaele Mignone

Rezoliucinė dalis

1. SESV 49 bei 56 straipsniai ir vienodo požiūrio bei veiksmingumo principai turi būti aiškinami taip, jog pagal juos nedraudžiami nacionalinės teisės aktai dėl azartinių lošimų, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, kuriuose dėl sistemos reorganizavimo suvienodinant koncesijų galiojimo trukmę numatytas naujo konkurso dėl trumpesnės trukmės koncesijų nei anksčiau suteiktosios organizavimas.
2. SESV 49 ir 56 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia tokią ribojamąją nacionalinę nuostatą, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuria koncesininkas, nutraukęs veiklą dėl koncesijos laikotarpio pabaigos, įpareigojamas neatlygintinai perleisti nuosavą materialųjį ir nematerialųjį turtą, sudarantį lažybų įmokų rinkimo ir valdymo tinklą, jei tokiu apribojimu viršijama tai, kas būtina šia nuostata siekiamam tikslui veiksmingai pasiekti, o tai patikrinti privalo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

(¹) OL C 448, 2014 12 15.

2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (Tribunale di Bari (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Mauro Barletta

(Byla C-435/14) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)

(2016/C 270/06)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale di Bari

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Mauro Barletta

Rezoliucinė dalis

1. SESV 49 bei 56 straipsniai ir vienodo požiūrio bei veiksmingumo principai turi būti aiškinami taip, jog pagal juos nedraudžiami nacionalinės teisės aktai dėl azartinių lošimų, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, kuriuose dėl sistemos reorganizavimo suvienodinant koncesijų galiojimo trukmę numatytas naujo konkurso dėl trumpesnės trukmės koncesijų nei anksčiau suteiktosios organizavimas.

2. SESV 49 ir 56 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia tokią ribojamąją nacionalinę nuostatą, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuria koncesioninkas, nutraukęs veiklą dėl koncesijos laikotarpio pabaigos, įpareigojamas neatlygintinai perleisti nuosavą materialųjį ir nematerialųjį turtą, sudarantį lažybų įmokų rinkimo ir valdymo tinklą, jei tokiu apribojimu viršijama tai, kas būtina šia nuostata siekiamam tikslui veiksmingai pasiekti, o tai patikrinti privalo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 448, 2014 12 15.

2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (Tribunale di Bari (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamajoje byloje prieš Davide Cazzorla

(Byla C-436/14) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)

(2016/C 270/07)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale di Bari

Šalis pagrindinėje baudžiamajoje byloje

Davide Cazzorla

Rezoliucinė dalis

1. SESV 49 bei 56 straipsniai ir vienodo požiūrio bei veiksmingumo principai turi būti aiškinami taip, jog pagal juos nedraudžiami nacionalinės teisės aktai dėl azartinių lošimų, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, kuriuose dėl sistemos reorganizavimo suvienodinant koncesijų galiojimo trukmę numatytas naujo konkurso dėl trumpesnės trukmės koncesijų nei anksčiau suteiktosios organizavimas.
2. SESV 49 ir 56 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia tokią ribojamąją nacionalinę nuostatą, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuria koncesioninkas, nutraukęs veiklą dėl koncesijos laikotarpio pabaigos, įpareigojamas neatlygintinai perleisti nuosavą materialųjį ir nematerialųjį turtą, sudarantį lažybų įmokų rinkimo ir valdymo tinklą, jei tokiu apribojimu viršijama tai, kas būtina šia nuostata siekiamam tikslui veiksmingai pasiekti, o tai patikrinti privalo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 448, 2014 12 15.

2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (Tribunale di Bari (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Nicola Seminario

(Byla C-437/14) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)

(2016/C 270/08)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas

Tribunale di Bari

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Nicola Seminario

Rezoliucinė dalis

1. SESV 49 bei 56 straipsniai ir vienodo požiūrio bei veiksmingumo principai turi būti aiškinami taip, jog pagal juos nedraudžiami nacionalinės teisės aktai dėl azartinių lošimų, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, kuriuose dėl sistemos reorganizavimo suvienodinant koncesijų galiojimo trukmę numatytas naujo konkurso dėl trumpesnės trukmės koncesijų nei anksčiau suteiktosios organizavimas.
2. SESV 49 ir 56 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia tokią ribojamąją nacionalinę nuostatą, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuria koncesininkas, nutraukęs veiklą dėl koncesijos laikotarpio pabaigos, įpareigojamas neatlygintinai perleisti nuosavą materialųjį ir nematerialųjį turtą, sudarantį lažybų įmokų rinkimo ir valdymo tinklą, jei tokiu apribojimu viršijama tai, kas būtina šia nuostata siekiamam tikslui veiksmingai pasiekti, o tai patikrinti privalo prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 448, 2014 12 15.

2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (Tribunale di Bari (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Lorenzo Carlucci

(Byla C-462/14) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)

(2016/C 270/09)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą patekęs teismas

Tribunale di Bari

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Lorenzo Carlucci

Rezoliucinė dalis

1. SESV 49 bei 56 straipsniai ir vienodo požiūrio bei veiksmingumo principai turi būti aiškinami taip, jog pagal juos nedraudžiami nacionalinės teisės aktai dėl azartinių lošimų, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, kuriuose dėl sistemos reorganizavimo suvienodinant koncesijų galiojimo trukmę numatytas naujo konkurso dėl trumpesnės trukmės koncesijų nei anksčiau suteiktosios organizavimas.
2. SESV 49 ir 56 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia tokią ribojamąją nacionalinę nuostatą, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuria koncesininkas, nutraukęs veiklą dėl koncesijos laikotarpio pabaigos, įpareigojamas neatlygintinai perleisti nuosavą materialųjį ir nematerialųjį turtą, sudarantį lažybų žmokų rinkimo ir valdymo tinklą, jei tokiu apribojimu viršijama tai, kas būtina šia nuostata siekiamam tikslui veiksmingai pasiekti, o tai patikrinti privalo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

(¹) OL C 448, 2014 12 15.

2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (Tribunale di Bergamo (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Chiara Baldo**(Byla C-467/14) (¹)**

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)

(2016/C 270/10)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale di Bergamo

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Chiara Baldo

Rezoliucinė dalis

1. SESV 49 bei 56 straipsniai ir vienodo požiūrio bei veiksmingumo principai turi būti aiškinami taip, jog pagal juos nedraudžiami nacionalinės teisės aktai dėl azartinių lošimų, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, kuriuose dėl sistemos reorganizavimo suvienodinant koncesijų galiojimo trukmę numatytas naujo konkurso dėl trumpesnės trukmės koncesijų nei anksčiau suteiktosios organizavimas.

2. SESV 49 ir 56 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia tokią ribojamąją nacionalinę nuostatą, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuria koncesioninkas, nutraukęs veiklą dėl koncesijos laikotarpio pabaigos, įpareigojamas neatlygintinai perleisti nuosavą materialųjį ir nematerialųjį turtą, sudarantį lažybų įmokų rinkimo ir valdymo tinklą, jei tokiu apribojimu viršijama tai, kas būtina šia nuostata siekiamam tikslui veiksmingai pasiekti, o tai patikrinti privalo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

(¹) OL C 448, 2014 12 15.

2016 balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (Tribunale di Salerno (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Cristiano Pontillo

(Byla C-474/14) (¹)

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)

(2016/C 270/11)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale di Salerno

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Cristiano Pontillo

Rezoliucinė dalis

1. SESV 49 bei 56 straipsniai ir vienodo požiūrio bei veiksmingumo principai turi būti aiškinami taip, jog pagal juos nedraudžiami nacionalinės teisės aktai dėl azartinių lošimų, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, kuriuose dėl sistemos reorganizavimo suvienodinant koncesijų galiojimo trukmę numatytas naujo konkurso dėl trumpesnės trukmės koncesijų nei anksčiau suteiktosios organizavimas.
2. SESV 49 ir 56 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia tokią ribojamąją nacionalinę nuostatą, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuria koncesioninkas, nutraukęs veiklą dėl koncesijos laikotarpio pabaigos, įpareigojamas neatlygintinai perleisti nuosavą materialųjį ir nematerialųjį turtą, sudarantį lažybų įmokų rinkimo ir valdymo tinklą, jei tokiu apribojimu viršijama tai, kas būtina šia nuostata siekiamam tikslui veiksmingai pasiekti, o tai patikrinti privalo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

(¹) OL C 462, 2014 12 22.

2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (devintoji kolegija) nutartis byloje (*Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento* (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini/*Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)*

(Byla C-495/14) ⁽¹⁾

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Direktyva 89/665/EEB — Viešieji pirkimai — Nacionalinės teisės aktai — Kreipimosi į administracinius teismus išlaidos viešųjų pirkimų srityje — Teisė į veiksmingą teisinės gynybos priemonę — Atgrasomieji žyminiai mokesčiai — Administracinių aktų teisminė kontrolė — Veiksmingumo ir lygiavertiškumo principai*)

(2016/C 270/12)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale regionale di giustizia amministrativa di Trento

Šalys

Ieškovai: Antonio Tita, Alessandra Carlin, Piero Constantini

Atsakovai: *Ministero della Giustizia, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Segretario Generale del Tribunale Regionale di Giustizia Amministrativa di Trento (TRGA)*

Rezoliucinė dalis

1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos 89/665/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo, iš dalies pakeistos 2007 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2007/66/EB, 1 straipsnį bei lygiavertiškumo ir veiksmingumo principus reikia aiškinti taip, kad jais nedraudžiami tokie nacionalinės teisės aktai, kuriuose nustatyta, kad kreipiantis į administracinius teismus dėl viešųjų pirkimų bylų mokamos kreipimosi į teismą išlaidos, kaip antai nagrinėjamas pagrindinėje byloje žyminis mokestis.

⁽¹⁾ OL C 26, 2015 1 26.

2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (*Tribunale di Bergamo* (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne

(Byla C-534/14) ⁽¹⁾

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas*)

(2016/C 270/13)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale di Bergamo

Šalys pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne

Rezoliucinė dalis

1. SESV 49 bei 56 straipsniai ir vienodo požiūrio bei veiksmingumo principai turi būti aiškinami taip, jog pagal juos nedraudžiami nacionalinės teisės aktai dėl azartinių lošimų, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, kuriuose dėl sistemos reorganizavimo suvienodinant koncesijų galiojimo trukmę numatytas naujo konkurso dėl trumpesnės trukmės koncesijų nei anksčiau suteiktosios organizavimas.
2. SESV 49 ir 56 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia tokią ribojamąją nacionalinę nuostatą, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuria koncesininkas, nutraukęs veiklą dėl koncesijos laikotarpio pabaigos, įpareigojamas neatlygintinai perleisti nuosavą materialųjį ir nematerialųjį turtą, sudarantį lažybų žmokų rinkimo ir valdymo tinklą, jei tokiu apribojimu viršijama tai, kas būtina šia nuostata siekiamam tikslui veiksmingai pasiekti, o tai patikrinti privalo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 34, 2015 2 2.

2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (Tribunale di Bari (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Vito Santoro

(Byla C-65/15) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Nacionalinės teisės aktai — Koncesijų sistemos reorganizavimas sulyginant koncesijų galiojimo trukmę — Naujas viešojo pirkimo konkursas — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)

(2016/C 270/14)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale di Bari

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Vito Santoro

Rezoliucinė dalis

1. SESV 49 bei 56 straipsniai ir vienodo požiūrio bei veiksmingumo principai turi būti aiškinami taip, jog pagal juos nedraudžiami nacionalinės teisės aktai dėl azartinių lošimų, kaip antai nagrinėjami pagrindinėje byloje, kuriuose dėl sistemos reorganizavimo suvienodinant koncesijų galiojimo trukmę numatytas naujo konkurso dėl trumpesnės trukmės koncesijų nei anksčiau suteiktosios organizavimas.

2. SESV 49 ir 56 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia tokią ribojamąją nacionalinę nuostatą, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuria koncesininkas, nutraukęs veiklą dėl koncesijos laikotarpio pabaigos, įpareigojamas neatlygintinai perleisti nuosavą materialųjį ir nematerialųjį turtą, sudarantį lažybų įmokų rinkimo ir valdymo tinklą, jei tokiu apribojimu viršijama tai, kas būtina šia nuostata siekiamam tikslui veiksmingai pasiekti, o tai patikrinti privalo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 138, 2015 4 27.

2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (Tribunale di Frosinone (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Antonio Paolo Conti

(Byla C-504/15) ⁽¹⁾

(Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Teisingumo Teismo sprendimas, kuriuo nacionalinės teisės aktas dėl koncesijų užsiimti lažybų įmokų rinkimo veikla pripažintas nesuderinamu su Sąjungos teise — Sistemos reorganizavimas paskelbiant naują viešojo pirkimo konkursą — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas)

(2016/C 270/15)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale di Frosinone

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Antonio Paolo Conti

Rezoliucinė dalis

SESV 49 ir 56 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia tokią ribojamąją nacionalinę nuostatą, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuria koncesininkas, nutraukęs veiklą dėl koncesijos laikotarpio pabaigos, įpareigojamas neatlygintinai perleisti nuosavą materialųjį ir nematerialųjį turtą, sudarantį lažybų įmokų rinkimo ir valdymo tinklą, jei tokiu apribojimu viršijama tai, kas būtina šia nuostata siekiamam tikslui veiksmingai pasiekti, o tai patikrinti privalo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 406, 2015 12 7.

2016 m. balandžio 7 d. Teisingumo Teismo (septintoji kolegija) nutartis (*Tribunale di Frosinone* (Italija) prašymas priimti prejudicinį sprendimą) baudžiamojoje byloje prieš Paola Tonachella

(Byla C-8/16) ⁽¹⁾

(*Prašymas priimti prejudicinį sprendimą — Teisingumo Teismo procedūros reglamento 99 straipsnis — Identiški prejudiciniai klausimai — SESV 49 ir 56 straipsniai — Įsisteigimo laisvė — Laisvė teikti paslaugas — Azartiniai lošimai — Teisingumo Teismo sprendimas, kuriuo nacionalinės teisės aktas dėl koncesijų užsiimti lažybų įmokų rinkimo veikla pripažintas nesuderinamu su Sąjungos teise — Sistemos reorganizavimas paskelbiant naują viešojo pirkimo konkursą — Koncesijos, kurių galiojimo trukmė trumpesnė nei anksčiau suteiktų koncesijų galiojimo trukmė — Apribojimas — Privalomi bendrojo intereso pagrindai — Proporcingumas*)

(2016/C 270/16)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale di Frosinone

Šalis pagrindinėje baudžiamojoje byloje

Paola Tonachella

Rezoliucinė dalis

SESV 49 ir 56 straipsniai turi būti aiškinami taip, kad jie draudžia tokią ribojamąją nacionalinę nuostatą, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kuria koncesininkas, nutraukęs veiklą dėl koncesijos laikotarpio pabaigos, įpareigojamas neatlygintinai perleisti nuosavą materialųjį ir nematerialųjį turtą, sudarantį lažybų įmokų rinkimo ir valdymo tinklą, jei tokiu apribojimu viršijama tai, kas būtina šia nuostata siekiamam tikslui veiksmingai pasiekti, o tai patikrinti privalo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas.

⁽¹⁾ OL C 90, 2016 3 7.

2015 m. birželio 4 d. *The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. kovo 26 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-581/13 *The Royal County of Berkshire Polo Club/VRDT*

(Byla C-278/15 P)

(2016/C 270/17)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *The Royal County of Berkshire Polo Club Ltd*, atstovaujama solisitoriaus J. Maitland-Walker

Kita proceso šalis: Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

2016 m. sausio 14 d. nutartimi Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) atmetė apeliacinį skundą kaip nepriimtina.

2015 m. rugpjūčio 17 d. Best-Lock (Europe) Ltd pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. birželio 16 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-395/14 Best-Lock (Europe)/EUIPO

(Byla C-451/15 P)

(2016/C 270/18)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Best-Lock (Europe) Ltd, atstovaujama advokato J. Becker)

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

2016 m. balandžio 14 d. nutartimi Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) konstatavo, kad apeliacinis skundas nepriimtinas.

2015 m. rugpjūčio 17 d. Best-Lock (Europe) Ltd pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. birželio 16 d. Bendrojo Teismo (trečioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-396/14 Best-Lock (Europe)/EUIPO

(Byla C-452/15 P)

(2016/C 270/19)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Best-Lock (Europe) Ltd, atstovaujama advokato J. Becker

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

2016 m. balandžio 14 d. nutartimi Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) konstatavo, kad apeliacinis skundas nepriimtinas.

2015 m. rugsėjo 7 d. Nanu-Nana Joachim Hoopp GmbH & Co. KG pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. liepos 9 d. Bendrojo Teismo (aštuntoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-89/11, Nanu-Nana Joachim Hoopp/EUIPO

(Byla C-479/15 P)

(2016/C 270/20)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Nanu-Nana Joachim Hoopp GmbH & Co. KG, atstovaujama advokatų A. Nordemann, M.C. Maier

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

2016 m. balandžio 14 d. Nutartimi Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) pripažino, kad apeliacinis skundas yra nepriimtinas.

2015 m. rugsėjo 10 d. KS Sports IPCo GmbH, BH Stores BV teisių perėmėjos, pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. liepos 2 d. Bendrojo Teismo (septintoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo byloje T-657/13 KS Sports/EUIPO

(Byla C-480/15 P)

(2016/C 270/21)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: KS Sports IPCo GmbH, BH Stores BV teisių perėmėja, atstovaujama Rechtsanwalt T. Dolde, solisitoriaus M. Hawkins, Rechtsanwalt P. Homann)

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

2016 m. balandžio 14 d. nutartimi Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) atmetė apeliacinį skundą kaip nepriimtina.

2015 m. lapkričio 10 d. Monster Energy Company pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. rugsėjo 9 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-633/14, Monster Energy/EUIPO

(Byla C-602/15 P)

(2016/C 270/22)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Monster Energy Company, atstovaujama solisitoriaus P. Brownlow

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

2016 m. gegužės 4 d. nutartimi Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) nusprendė, kad apeliacinis skundas nepriimtinas

2015 m. lapkričio 10 d. Monster Energy Company pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. rugsėjo 9 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimtos nutarties byloje T-666/14 Monster Energy/EUIPO

(Byla C-603/15 P)

(2016/C 270/23)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Monster Energy Company, atstovaujama solisitoriaus P. Brownlow

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

2016 m. gegužės 4 d. nutartimi Teisingumo Teismas (aštuntoji kolegija) atmetė apeliacinį skundą kaip nepriimtina.

2015 m. lapkričio 30 d. August Storck KG pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. rugsėjo 25 d. Bendrojo Teismo (antroji kolegija) priimto sprendimo byloje T-366/14 August Storck/EUIPO

(Byla C-636/15 P)

(2016/C 270/24)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: August Storck KG, atstovaujama Rechtsanwalt N. Gregor

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

2016 m. gegužės 11 d. nutartimi Teisingumo Teismas (devintoji kolegija) atmetė apeliacinį skundą kaip nepriimtina.

2016 m. sausio 21 d. Matratzen Concord GmbH pateiktas apeliacinis skundas dėl 2015 m. lapkričio 19 d. Bendrojo Teismo (devintoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-526/14 Matratzen Concord GmbH/Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui)

(Byla C-35/16 P)

(2016/C 270/25)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: Matratzen Concord GmbH, atstovaujama advokato I. Selting

Kitos proceso šalys: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), atstovaujama Mariano Barranco Rodriguez ir Pablo Barranco Schnitzler

Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) 2016 m. balandžio 28 d. nutartimi atmetė apeliacinį skundą ir nurodė apeliantei padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

2016 m. vasario 11 d. Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s./Úrad pre verejné obstarávanie

(Byla C-76/16)

(2016/C 270/26)

Proceso kalba: slovakų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Šalys pagrindinėje byloje

Apeliantės: INGSTEEL spol. s r. o., Metrostav a. s.

Atsakovė: Úrad pre verejné obstarávanie

I bylą įstojusi šalis: Slovenský futbalový zväz

Prejudiciniai klausimai

1. Ar galima laikyti, kad nacionalinė institucija veikia nepažeisdama 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo⁽¹⁾ 47 straipsnio, ypač jo 1 dalies a punkto ir 4 dalies tikslo, jei ji nusprendžia, kad viešojo pirkimo, kurio vertė yra 3 milijonai eurų, procedūros dalyvis neatitiko atrankos kriterijų, susijusių su ekonominiais ir finansiniais pajėgumais, nors jo pateiktas pareiškimas ir banko pateikta informacija rodo, kad suinteresuotasis asmuo gali gauti specialią banko paskolą nenurodydamas paskirties, neviršijant pirkimo vertės?
2. Ar nacionalinio banko elgesys valstybės narės banko paslaugų rinkoje, kai šis bankas savo privalomame išpareigojime suteikti paskolą prašomos sumos perdavimą sieja su paskolos suteikimo sąlygų, kurios paskolos sutartyje per pirkimo procedūrą nėra konkrečiai apibrėžtos, tenkinimu, yra pagrįstas motyvas, kaip tai suprantama pagal direktyvos 2004/18/EB 47 straipsnio 5 dalį, kuris kliudo dalyviui pateikti perkančiosios organizacijos reikalaujamus dokumentus, net jei minėtas dalyvis galėtų įrodyti savo ekonominius ir finansinius pajėgumus pateikdamas pareiškimą, pažymintį, kad jis turi pakankamą kredito reitingą banke?
3. Ar tuo atveju, kai nacionalinis teismas turi peržiūrėti nacionalinės viešųjų pirkimų institucijos sprendimą pašalinti dalyvį iš konkurso, kai įvairias sutartis jau beveik įvykdė laimėjęs dalyvis, yra objektyvi kliūtis nacionaliniam teismui įgyvendinti Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio 1 ir 2 dalių, kartu su 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvos 89/665/EEB dėl įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su peržiūros procedūrų taikymu sudarant viešojo prekių pirkimo ir viešojo darbų pirkimo sutartis, derinimo⁽²⁾ 1 straipsnio 1 dalies ir 2 straipsnio 3, 6, 7 ir 8 dalių nuostatas?

⁽¹⁾ OL L 134, p. 114; 2014 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 7 t., p. 132.

⁽²⁾ OL L 395, p. 33; 2014 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 1 t., p. 246.

**2016 m. vasario 11 d. Hewlett Packard Development Company LP pateiktas apeliacinis skundas dėl
2015 m. gruodžio 3 d. Bendrojo Teismo (šeštoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-628/14 Hewlett
Packard Development Company/EUIPO**

(Byla C-77/16 P)

(2016/C 270/27)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Hewlett Packard Development Company LP, atstovaujama advokatų T. Raab, H. Lauf

Kita proceso šalis: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

2016 m. gegužės 26 d. nutartimi Teisingumo Teismas (dešimtoji kolegija) atmetė apeliacinį skundą kaip nepriimtina.

**2016 m. vasario 25 d. Østre Landsret (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
N Luxembourg 1/Skatteministeriet**

(Byla C-115/16)

(2016/C 270/28)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Østre Landsret

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: N Luxembourg 1

Atsakovė: Skatteministeriet

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2003/49/EB⁽¹⁾ 1 straipsnio 1 dalį, siejamą su tos direktyvos 1 straipsnio 4 dalimi, reikia aiškinti taip, kad pagal ją bendrovė, valstybės narės rezidentė, kuriai taikomas direktyvos 3 straipsnis ir kuri tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos šioje byloje, gauna palūkanų iš dukterinės bendrovės kitoje valstybėje narėje, yra tų palūkanų „tikrasis savininkas“, kaip tai suprantama pagal direktyvą?
 - 1.1. Ar Direktyvos 2003/49/EB 1 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su tos direktyvos 1 straipsnio 4 dalimi, vartojamą „tikrojo savininko“ sąvoką reikia aiškinti atsižvelgiant į atitinkamą sąvoką 1977 m. EBPO pavyzdinės sutarties dėl apmokestinimo 11 straipsnyje?
 - 1.2. Jeigu į 1 klausimo 1 dalį būtų atsakyta teigiamai, ar šią sąvoką reikėtų aiškinti atsižvelgiant tik į 1977 m. Pavyzdinės sutarties dėl apmokestinimo 11 straipsnio komentarą (8 dalis) ar aiškinant galima atsižvelgti ir į paskesnius komentarus, tarp jų – 2003 m. papildymus dėl „bendrovių tarpininkų“ (8.1 dalis, dabar 10.1 dalis) ir 2014 m. papildymus dėl „sutartinių ar įstatyminių prievolių“ (10.2 dalis)?
 - 1.3. Jeigu aiškinant galima atsižvelgti ir į 2003 m. komentarus, ar tam, kad bendrovė būtų laikoma nesančia „tikroju savininku“, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2003/49/EB, lėšos turėjo būti faktiškai nukreiptos asmenims, kurie valstybėje, kurios rezidentas yra palūkanų mokėtojas, laikomi aptariamų palūkanų „tikraisiais savininkais“, ir – jei taip – ar taikoma papildoma sąlyga, kad faktinis perdavimas turėjo įvykti maždaug palūkanų sumokėjimo momentu ir (arba) jis turėjo įvykti kaip palūkanų sumokėjimas?
 - 1.3.1. Kokią reikšmę šiuo atžvilgiu turi tai, jei paskolai naudojamas akcinis kapitalas, jei aptariamoms palūkanoms įskaitomos pagrindinei sumai („rolled up“), jei palūkanų gavėjas vėliau atliko perdavimą grupės viduje savo patronuojančiajai bendrovei, kuri yra tos pačios valstybės rezidentė, siekdamas pakoreguoti pajamas mokesčių tikslais pagal toje valstybėje galiojančias taisykles, jei aptariamoms palūkanoms toliau paverčiamos skolinančios bendrovės akciniu kapitalu, jei palūkanų gavėjas turėjo sutartinę ar įstatyminę prievolę perduoti palūkanas kitam asmeniui ir jei dauguma asmenų, valstybėje, kurios rezidentas yra palūkanas mokantis asmuo, laikomų palūkanų „tikraisiais savininkais“, yra kitų valstybių narių ar kitų valstybių, su kuriomis Danija yra sudariusi dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį, rezidentai, kad pagal Danijos apmokestinimo teisės aktus nebūtų pagrindo išskaičiuoti mokesčių prie šaltinio, jei tie asmenys būtų buvę skolintojai ir todėl būtų tiesiogiai gavę palūkanas?
 - 1.4. Kokią reikšmę atsakymui į klausimą, ar palūkanų gavėjas turi būti laikomas „tikroju savininku“, kaip tai suprantama pagal direktyvą, turi tai, jei, išnagrinėjęs bylos faktus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendžia, kad gavėjas – neturintis sutartinės ar įstatyminės prievolės perduoti gautas palūkanas kitam asmeniui – neturėjo „neribotos“ teisės „naudotis“ palūkanomis, kaip nurodyta 2014 m. komentaruose dėl 1977 m. Pavyzdinės sutarties dėl apmokestinimo?
2. Ar tai, kad, taikydama nacionalines nuostatas dėl sukčiavimo ar piktnaudžiavimo prevencijos, valstybė narė remiasi direktyvos 5 straipsnio 1 dalimi arba 2 dalimi, reiškia, kad ta valstybė narė priėmė konkrečią nacionalinę nuostatą, kuria įgyvendinamas direktyvos 5 straipsnis, arba kad nacionalinėje teisėje yra bendrų nuostatų ar principų dėl sukčiavimo, piktnaudžiavimo ar mokesčių vengimo, kuriuos galima aiškinti remiantis 5 straipsniu?

- 2.1. Jeigu į 2 klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Pelno mokesčio įstatymo 2 straipsnio 2 dalies d punktą, kuriame numatyta, kad ribota mokesstinė atsakomybė dėl palūkanų pajamų neapima „palūkanų, kurios neapmokestinamos <...> pagal Direktyvą 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių“, tuomet galima laikyti konkrečia nacionaline nuostata, nurodyta direktyvos 5 straipsnyje?
3. Ar nuostata, esanti dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartyje, sudarytoje dviejų valstybių narių ir parengtoje remiantis EBPO pavyzdine sutartimi, pagal kurią palūkanų apmokestinimas priklauso nuo to, ar palūkanų gavėjas laikomas tikroju palūkanų savininku, yra sutartyje įtvirtinta kovos su piktnaudžiavimu nuostata, numatyta direktyvos 5 straipsnyje?
4. Ar pagal Direktyvą 2003/49/EB tai piktnaudžiavimas ir kt., jeigu valstybėje narėje, kurios rezidentas yra palūkanų mokėtojas, leidžiama mokesčio atskaita palūkanoms, o valstybėje narėje, kurios rezidentas yra palūkanų gavėjas, palūkanos neapmokestinamos?
5. Ar valstybė narė, kuri nenori pripažinti, kad kitos valstybės narės bendrovė yra tikrasis palūkanų savininkas, ir teigia, kad kitos valstybės narės bendrovė yra vadinamoji dirbtinė bendrovė tarpininkė, pagal Direktyvą 2003/49/EB arba EB 10 straipsnį privalo nurodyti, ką ji tokiu atveju laiko tikroju savininku?
6. Jeigu bendrovė, valstybės narės rezidentė (patronuojančioji bendrovė), faktiškai nelaikoma neapmokestinama mokesčiu prie šaltinio pagal Direktyvą 2003/49/EB dėl palūkanų, gautų iš bendrovės, kitos valstybės narės rezidentės (dukterinės bendrovės), ir pastarosios valstybės narės patronuojančioji bendrovė laikoma turinčia ribotą mokesstinę atsakomybę dėl tų palūkanų toje valstybėje narėje, ar pagal EB 43 straipsnį, siejamą su EB 48 straipsniu, draudžiami teisės aktai, kuriais remdamasi pastaroji valstybė narė reikalauja, kad išskaityti mokesčiai prie šaltinio turinti bendrovė (dukterinė bendrovė), praleidusi reikalaujamo mokesčio prie šaltinio sumokėjimo terminą, sumokėtų delspinigius, kurių tarifas didesnis, nei delspinigių tarifas, kurį valstybė narė taiko pelno mokesčio reikalavimams (be kita ko, dėl palūkanų pajamų), pateiktiems bendrovei, rezidentei toje pačioje valstybėje narėje?
7. Jeigu bendrovė, valstybės narės rezidentė (patronuojančioji bendrovė), faktiškai nelaikoma neapmokestinama mokesčiu prie šaltinio pagal Direktyvą 2003/49/EB dėl palūkanų, gautų iš bendrovės, kitos valstybės narės rezidentės (dukterinės bendrovės), ir pastarosios valstybės narės patronuojančioji bendrovė laikoma ribotą mokesstinę atsakomybę dėl tų palūkanų toje valstybėje narėje turinčiu apmokestinamuoju asmeniu, ar pagal EB 43 straipsnį, siejamą su 48 straipsniu (arba EB 56 straipsniu), vertinant kartu ar atskirai, draudžiami teisės aktai, pagal kuriuos:
- a) pastaroji valstybė narė reikalauja, kad palūkanas mokantis asmuo išskaitytų mokesčių prie šaltinio nuo palūkanų, ir laiko tą asmenį atsakingu valdžios institucijoms dėl neišskaityto mokesčio prie šaltinio, kai tokios prievolės išskaityti mokesčių prie šaltinio nėra, jei palūkanų gavėjas yra pastarosios valstybės narės rezidentas?
- b) pastarosios valstybės narės patronuojančioji bendrovė neturėtų sumokėti pelno mokesčio avansu per pirmuosius dvejus mokesčius metus ir turėtų pradėti mokėti pelno mokesčių tik daug vėliau, nei sueina mokesčio prie šaltinio mokėjimo terminas?

ES Teisingumo Teismo prašoma, kad atsakymas į 7 klausimą apimtų atsakymą į 6 klausimą.

⁽¹⁾ 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyva 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių (OL L 157, 2003, p. 49; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 380).

2016 m. vasario 25 d. *Østre Landsret* (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
Skatteministeriet/T Danmark

(Byla C-116/16)

(2016/C 270/29)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Østre Landsret

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *Skatteministeriet* (Mokesčių ministerija)

Atsakovė: *T Danmark*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar valstybės narės rėmimasis direktyvos⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 dalimi dėl nacionalinių nuostatų taikymo apgaulės ir piktnaudžiavimo prevencijos tikslais suponuoja, kad ši valstybė narė priėmė specialias nacionalines nuostatas, įgyvendinančias direktyvos 1 straipsnio 2 dalį, arba kad nacionalinėje teisėje yra bendrųjų nuostatų ar principų dėl apgaulės, piktnaudžiavimo ar mokesčių vengimo, kurios gali būti aiškinamos atsižvelgiant į 1 straipsnio 2 dalį?
 - 1.1 Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Pelno mokesčio įstatymo 2 straipsnio 1 dalies c punktas, kuriame numatyta, kad „taikoma sąlyga, kad dividendų apmokestinimas netaikomas <...> pagal Tarybos direktyvos 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms, nuostatas“, gali būti laikomas specialia nacionaline nuostata, kaip nurodyta direktyvos 1 straipsnio 2 dalyje?
2. Ar dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarties, sudarytos tarp dviejų valstybių narių ir parengtos pagal EBPO pavyzdinę apmokestinimo konvenciją, nuostata, pagal kurią paskirstytų dividendų apmokestinimas priklauso nuo to, ar dividendų gavėjas laikomas tikroju dividendų savininku, yra sutartinė prieš piktnaudžiavimą nukreipta nuostata, kurią apima direktyvos 1 straipsnio 2 dalis?
3. Jei Teisingumo Teismas į 2 klausimą atsakytų teigiamai, ar tuomet nacionaliniai teismai turi nustatyti, ką apima sąvoka „tikrasis savininkas“, arba ar sąvoka, taikant Direktyvą 90/435/EEB, turi būti aiškinama kaip reiškianti tai, kad sąvokai turi būti suteikta speciali ES teisės reikšmė, o tai turi patikrinti ES Teisingumo Teismas?
4. Jei Teisingumo Teismas į 2 klausimą atsakytų teigiamai, o atsakymas į 3 klausimą būtų toks, kad nacionalinis teismas neturi nustatyti, ką apima sąvoka „tikrasis savininkas“, ar tuomet sąvoka turi būti aiškinama taip, kad bendrovė, reziduojanti valstybėje narėje, kuri, esant tokioms aplinkybėms, kokios yra šioje byloje, gauna dividendų iš kitoje valstybėje narėje esančios dukterinės bendrovės, ar šių dividendų „tikrasis savininkas“ yra sąvoka, kurią reikia aiškinti pagal ES teisę?
 - a) Ar sąvoka „tikrasis savininkas“ turi būti aiškinama atsižvelgiant į atitinkamą sąvoką Direktyvos 2003/49/EB (Palūkanų ir autorinių atlyginimų direktyva) 1 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su jos 1 straipsnio 4 dalimi?
 - b) Ar sąvoka turi būti aiškinama vien remiantis 1977 m. EBPO pavyzdinės apmokestinimo konvencijos 10 straipsnio komentaru (12 dalis), arba ar vėlesniais komentarais galima remtis aiškinant, įskaitant papildymus, padarytus 2003 m. dėl „bendrovių tarpininkų“, ir papildymus, padarytus 2014 m. dėl „sutartinių ar įstatyminių pareigų“?

- c) Kokią reikšmę tai turi vertinant klausimą, ar dividendų gavėjas turi būti laikomas „tikruoju savininku“, jei dividendų gavėjas turėjo sutartinę ar įstatyminę pareigą perleisti naudą kitam asmeniui?
- d) Kokią reikšmę tai turi vertinant klausimą, ar dividendų gavėjas turi būti laikomas „tikruoju savininku“, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikiantis teismas, atsižvelgdamas į bylos faktinių aplinkybių vertinimą, padarytų išvadą, kad gavėjas, nebūdamas sutartimi ar įstatymu įpareigotas perleisti gautą naudą kitam asmeniui, neturi „visos“ teisės „naudotis“ gauta nauda, kaip nurodyta 2014 m. komentaruose dėl 1977 m. Pavyzdinės apmokestinimo konvencijos?
5. Jei byloje būtų daroma prielaida, kad yra „nacionalinių nuostatų dėl apgaulės ar piktnaudžiavimo prevencijos“ (žr. Direktyvos 90/435/EEB 1 straipsnio 2 dalį), kad dividendai buvo paskirstyti iš bendrovės A, reziduojančios valstybėje narėje, patronuojančiai bendrovei B, esančiai kitoje valstybėje narėje, ir iš ten perduoti tos bendrovės patronuojančiai bendrovei C, taip pat esančiai ne ES/EEE, kad dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis nebuvo sudaryta tarp pirmos paminėtos valstybės ir valstybės, kurioje reziduoja bendrovė C, kad dvigubo apmokestinimo sutartis buvo sudaryta tarp pirmos paminėtos valstybės ir valstybės, kurioje reziduoja bendrovė D, ir kad todėl pirmoji paminėta valstybė pagal jos teisės aktus neturėjo reikalauti mokesčio prie šaltinio už dividendus, paskirstytus iš A į D, jei D buvo tiesioginė A savininkė, ar yra piktnaudžiavimas pagal direktyvą ir B nėra apsaugota pagal ją?
6. Jei valstybėje narėje reziduojanti bendrovė (patronuojanti bendrovė) faktiškai laikoma neturinčia būti atleista nuo mokesčio prie šaltinio pagal Direktyvos 90/435/EB 1 straipsnio 2 dalį už dividendus, gautus iš bendrovės, reziduojančios kitoje valstybėje narėje (dukterinė bendrovė), ar SESV 49 straipsnis, siejamas su SESV 54 straipsniu, draudžia teisės aktus, pagal kuriuos pastaroji valstybė narė apmokestina patronuojančią bendrovę, reziduojančią kitoje valstybėje narėje, už dividendus, o nagrinėjama valstybė narė traktuoja patronuojančias bendroves rezidentes panašiomis į atleidimo nuo tokių dividendų apmokestinimo aplinkybėmis?
7. Jei valstybėje narėje reziduojanti bendrovė (patronuojanti bendrovė), faktiškai laikoma atleista nuo mokesčio prie šaltinio remiantis Direktyvos 90/435/EEB 1 straipsnio 2 dalimi, už dividendus, gautus iš bendrovės, reziduojančios kitoje valstybėje narėje (dukterinė bendrovė), ir patronuojanti bendrovė pastarojoje valstybėje narėje laikoma ribotai apmokestinama toje valstybėje narėje už nagrinėjamus dividendus, ar SESV 49 straipsnis, siejamas su SESV 54 straipsniu, draudžia teisės aktus, pagal kuriuos pastaroji valstybė narė reikalauja, kad bendrovė, atsakinga už vėlavimą sumokėti mokesčių prie šaltinio (dukterinė bendrovė), mokėtų delspinigius už uždelstą mokesčio prie šaltinio sumokėjimą taikant didesnę delspinigių normą, nei delspinigių norma, kurią valstybė narė taiko pelno mokesčio reikalavimams, pareikštiems toje pačioje valstybėje narėje reziduojančiai bendrovei?
8. Jei Teisingumo Teismo atsakymas į 2 klausimą būtų teigiamas, o atsakymas į 3 klausimą būtų toks, kad ne nacionaliniai teismai turi nustatyti, ką apima sąvoka „tikrasis savininkas“, ir jei valstybėje narėje reziduojanti bendrovė (patronuojanti bendrovė) tuo pagrindu negali būti laikoma atleista nuo mokesčio prie šaltinio pagal Direktyvą 90/435/EEB už dividendus, gautus iš kitoje valstybėje narėje reziduojančios bendrovės (dukterinė bendrovė), ar pastaroji valstybė narė remiantis Direktyvos 90/435/EEB ar ESS 4 straipsnio 3 dalimi privalo nurodyti, ką valstybė narė tokiu atveju laiko tikruoju savininku?
9. Jei valstybėje narėje reziduojanti bendrovė (patronuojanti bendrovė) faktiškai laikoma neatleista nuo mokesčio prie šaltinio pagal Direktyvą 90/435/EEB už dividendus, gautus iš kitoje valstybėje narėje reziduojančios bendrovės (dukterinė bendrovė), ar SESV 49 straipsnis, siejamas su SESV 54 straipsniu (arba, alternatyviai, SESV 63 straipsnis), paimtas atskirai ar kartu, draudžia teisės aktus, pagal kuriuos:
- a) pastaroji valstybė narė reikalauja iš dukterinės bendrovės mokėti mokesčių prie šaltinio už dividendus ir numato, kad šis asmuo atsakingas valdžios institucijoms už nesumokėtą mokesčių prie šaltinio, kai tokios pareigos mokėti mokesčių prie šaltinio nėra, kai patronuojanti bendrovė reziduoja valstybėje narėje?

b) pastaroji valstybė narė apskaičiuoja delpinigių už mokėtiną mokesčių prie šaltinio?

ES Teisingumo Teismo prašoma įtraukti atsakymą į 6 ir 7 klausimus į jo atsakymą į 9 klausimą.

10. Kai:

- 1) valstybėje narėje reziduojanti bendrovė (patronuojanti bendrovė) įvykdo Direktyvoje 90/435/EEB numatytą reikalavimą 2011 m. turėti ne mažiau kaip 10 % (dukterinės) bendrovės, reziduojančios kitoje valstybėje narėje, akcinio kapitalo;
- 2) patronuojanti bendrovė faktiškai laikoma atleista nuo mokesčio prie šaltinio remiantis Direktyvos 90/435/EEB 1 straipsnio 2 dalimi už dukterinei bendrovei paskirstytus dividendus;
- 3) patronuojančios bendrovės (tiesioginis ar netiesioginis) akcininkas (akcininkai), reziduojantys ne ES/EEE valstybėje, laikomi nagrinėjamų dividendų tikraisiais savininkais;
- 4) prieš tai nurodytas (nurodyti) tiesioginis ar netiesioginis akcininkas (akcininkai) taip pat neįvykdo prieš tai minėto kapitalo reikalavimo;

ar SESV 63 straipsniu draudžiami teisės aktai, pagal kuriuos valstybė narė, kurioje yra dukterinė bendrovė, apmokestina nagrinėjamus dividendus, kai nagrinėjama valstybė narė laiko, kad reziduojančios bendrovės įvykdo kapitalo reikalavimą pagal Direktyvą 90/435/EEB, t. y., 2011 mokesčiais turi ne mažiau kaip 10 % dividendus paskirstančios bendrovės akcinio kapitalo, kad būtų atleistos nuo mokesčio už šiuos dividendus?

⁽¹⁾ 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyva 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms (OL L 225, 1990, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 147).

**2016 m. vasario 25 d. Østre Landsret (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
Skatteministeriet/Y Denmark Aps**

(Byla C-117/16)

(2016/C 270/30)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Østre Landsret

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: Skatteministeriet (Mokesčių ministerija)

Atsakovė: Y Denmark Aps

Prejudiciniai klausimai

1. Ar valstybės narės rėmimasis direktyvos⁽¹⁾ 1 straipsnio 2 dalimi dėl nacionalinių nuostatų taikymo apgaulės ir piktnaudžiavimo prevencijos tikslais suponuoja, kad ši valstybė narė priėmė specialias nacionalines nuostatas, įgyvendinančias direktyvos 1 straipsnio 2 dalį, arba kad nacionalinėje teisėje yra bendrųjų nuostatų ar principų dėl apgaulės, piktnaudžiavimo ar mokesčių vengimo, kurios gali būti aiškinamos atsižvelgiant į 1 straipsnio 2 dalį?

1.1 Jei į pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Pelno mokesčio įstatymo 2 straipsnio 1 dalies c punktas, kuriame numatyta, kad „taikoma sąlyga, kad dividendų apmokestinimas netaikomas <...> pagal Tarybos direktyvos 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms, nuostatas“, gali būti laikomas specialia nacionaline nuostata, kaip nurodyta direktyvos 1 straipsnio 2 dalyje?

2. Ar dvigubo apmokestinimo išvengimo sutarties, sudarytos tarp dviejų valstybių narių ir parengtos pagal EBPO pavyzdinę apmokestinimo sutartį, nuostata, pagal kurią paskirstytų dividendų apmokestinimas priklauso nuo to, ar dividendų gavėjas laikomas tikruoju dividendų savininku, yra sutartinė prieš piktnaudžiavimą nukreipta nuostata, kurią apima direktyvos 1 straipsnio 2 dalis?
 - 2.1. Jei taip, ar sąvoka „sutartis“ direktyvos 1 straipsnio 2 dalyje turi būti aiškinama kaip suponuojanti, kad valstybė narė gali pagal nacionalinę teisę remtis dvigubo apmokestinimo sutartimi mokesčių mokėtojo nenaudai?
3. Jei Teisingumo Teismas į 2 klausimą atsakytų teigiamai, ar tuomet nacionaliniai teismai turi nustatyti, ką apima sąvoka „tikrasis savininkas“, arba ar sąvoka, taikant Direktyvą 90/435/EEB, turi būti aiškinama kaip reiškianti tai, kad sąvokai turi būti suteikta speciali ES teisės reikšmė, o tai turi patikrinti ES Teisingumo Teismas?
4. Jei Teisingumo Teismas į 2 klausimą atsakytų teigiamai, o atsakymas į 3 klausimą būtų toks, kad nacionalinis teismas neturi nustatyti, ką apima sąvoka „tikrasis savininkas“, ar tuomet sąvoka turi būti aiškinama taip, kad bendrovė, reziduojanti valstybėje narėje, kuri, esant tokioms aplinkybėms, kokios yra šioje byloje, gauna dividendų iš kitoje valstybėje narėje esančios dukterinės bendrovės, ar šių dividendų „tikrasis savininkas“ yra sąvoka, kurią reikia aiškinti pagal ES teisę?
 - a) Ar sąvoka „tikrasis savininkas“ turi būti aiškinama atsižvelgiant į atitinkamą sąvoką Direktyvos 2003/49/EB (Palūkanų ir autorinių atlyginimų direktyva) 1 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su jos 1 straipsnio 4 dalimi?
 - b) Ar sąvoka turi būti aiškinama vien remiantis 1977 m. EBPO pavyzdinės apmokestinimo sutarties 10 straipsnio komentaru (12 dalis), arba ar vėlesniais komentarais galima remtis aiškinant, įskaitant papildymus, padarytus 2003 m. dėl „paskirstančių bendrovių“, ir papildymus, padarytus 2014 m. dėl „sutartinių ar įstatyminių pareigų“?
 - c) Kokią reikšmę tai turi vertinant klausimą, ar dividendų gavėjas turi būti laikomas „tikruoju savininku“, jei dividendų gavėjas turėjo sutartinę ar įstatyminę pareigą perleisti naudą kitam asmeniui?
 - d) Kokią reikšmę tai turi vertinant klausimą ar dividendų gavėjas turi būti laikomas „tikruoju savininku“, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikiantis teismas, atsižvelgdamas į bylos faktinių aplinkybių vertinimą, padarytų išvadą, kad gavėjas, nebūdamas sutartimi ar įstatymu įpareigotas perleisti gautą naudą kitam asmeniui, neturi „visos“ teisės „naudotis“ gauta nauda, kaip nurodyta 2014 m. komentaruose dėl 1977 m. Pavyzdinės apmokestinimo sutarties?
5. Jei byloje būtų daroma prielaida, kad yra „nacionalinių nuostatų dėl apgaulės ar piktnaudžiavimo prevencijos“ (žr. Direktyvos 90/435/EEB 1 straipsnio 2 dalį), kad dividendai buvo paskirstyti iš bendrovės A, reziduojančios valstybėje narėje, patronuojančiai bendrovei B, esančiai kitoje valstybėje narėje, ir iš ten perduoti tos bendrovės patronuojančiai bendrovei C, kuri reziduoja ne ES/EEE, kuri paskirstė lėšas jos patronuojančiai bendrovei D, kuri taip pat reziduoja ne ES/EEE, kad dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartis nebuvo sudaryta tarp pirmos paminėtos valstybės ir valstybės, kurioje reziduoja bendrovė C, kad dvigubo apmokestinimo sutartis buvo sudaryta tarp pirmos paminėtos valstybės ir valstybės, kurioje reziduoja bendrovė D, ir kad todėl pirmoji paminėta valstybė pagal jos teisės aktus neturėjo reikalauti mokesčio prie šaltinio už dividendus, paskirstytus iš A į D, jei D buvo tiesioginė A savininkė, ar yra piktnaudžiavimas pagal direktyvą ir B nėra apsaugota pagal ją?
6. Jei valstybėje narėje reziduojanti bendrovė (patronuojanti bendrovė) faktiškai laikoma neturinčia būti atleista nuo mokesčio prie šaltinio pagal Direktyvos 90/435/EB 1 straipsnio 2 dalį už dividendus, gautus iš bendrovės, reziduojančios kitoje valstybėje narėje (dukterinė bendrovė), ar EB 43 straipsnis, siejamas su EB 48 straipsniu (ir (arba) EB 56 straipsniu), draudžia teisės aktus, pagal kuriuos pastaroji valstybė narė apmokestina patronuojančią bendrovę, reziduojančią kitoje valstybėje narėje, už dividendus, o nagrinėjama valstybė narė traktuoja patronuojančias bendroves rezidentes panašiomis į atleidimo nuo tokių dividendų apmokestinimo aplinkybėmis?

7. Jei valstybėje narėje reziduojanti bendrovė (patronuojanti bendrovė), faktiškai laikoma neatleista nuo mokesčio prie šaltinio remiantis Direktyvos 90/435/EEB 1 straipsnio 2 dalimi, už dividendus, gautus iš bendrovės, reziduojančios kitoje valstybėje narėje (dukterinė bendrovė), ir patronuojanti bendrovė pastarojoje valstybėje narėje laikoma ribotai apmokestinama toje valstybėje narėje už nagrinėjamus dividendus, ar EB 43 straipsnis, siejamas su EB 48 straipsniu (ir (arba) EB 56 straipsniu), draudžia teisės aktus, pagal kuriuos pastaroji valstybė narė reikalauja, kad bendrovė, atsakinga už mokesčio prie šaltinio išskaičiavimą (dukterinė bendrovė), mokėtų delspinigius už uždelstą mokesčio prie šaltinio sumokėjimą taikant didesnę delspinigių normą, nei delspinigių norma, kurią valstybė narė taiko pelno mokesčio reikalavimams, pareikštiems toje pačioje valstybėje narėje reziduojančiai bendrovei?
8. Jei Teisingumo Teismo atsakymas į 2 klausimą būtų teigiamas, o atsakymas į 3 klausimą būtų toks, kad nacionaliniai teismai neturi nustatyti, ką apima sąvoka „tikrasis savininkas“, ir jei valstybėje narėje reziduojanti bendrovė (patronuojanti bendrovė) tuo pagrindu negali būti laikoma atleista nuo mokesčio prie šaltinio pagal Direktyvą 90/435/EEB už dividendus, gautus iš kitoje valstybėje narėje reziduojančios bendrovės (dukterinė bendrovė), ar pastaroji valstybė narė remiantis Direktyvos 90/435/EEB ar EB 10 straipsniu privalo nurodyti, ką valstybė narė tokiu atveju laiko tikruoju savininku?
9. Jei valstybėje narėje reziduojanti bendrovė (patronuojanti bendrovė) faktiškai laikoma neatleista nuo mokesčio prie šaltinio pagal Direktyvą 90/435/EEB už dividendus, gautus iš kitoje valstybėje narėje reziduojančios bendrovės (dukterinė bendrovė), ar EB 43 straipsnis, siejamas su EB 48 straipsniu (subsidiariai EB 56 straipsniu), paimtas atskirai ar kartu, draudžia teisės aktus, pagal kuriuos:
- a) pastaroji valstybė narė reikalauja iš dukterinės bendrovės mokėti mokesčių prie šaltinio už dividendus ir numato, kad šis asmuo atsakingas valdžios institucijoms už nesumokėtą mokesčių prie šaltinio, kai tokios pareigos mokėti mokesčių prie šaltinio nėra, kai patronuojanti bendrovė reziduoja valstybėje narėje?
- b) pastaroji valstybė narė apskaičiuoja delspinigius už mokėtiną mokesčių prie šaltinio?

ES Teisingumo Teismo prašoma įtraukti atsakymą į 6 ir 7 klausimus į jo atsakymą į 9 klausimą.

10. Kai:

- 1) valstybėje narėje reziduojanti bendrovė (patronuojanti bendrovė) įvykdo Direktyvoje 90/435/EEB numatytą reikalavimą (2005 ir 2006 m.) turėti ne mažiau kaip 20 % (dukterinės) bendrovės, reziduojančios kitoje valstybėje narėje, akcinio kapitalo;
- 2) patronuojanti bendrovė faktiškai laikoma neatleista nuo mokesčio prie šaltinio remiantis Direktyvos 90/435/EEB 1 straipsnio 2 dalimi už dukterinės bendrovės paskirstytus dividendus;
- 3) patronuojančios bendrovės (tiesioginis ar netiesioginis) akcininkas (akcininkai), reziduojantys ne ES/EEE valstybėje, laikomi nagrinėjamų dividendų tikraisiais savininkais;
- 4) prieš tai nurodytas (nurodyti) tiesioginis ar netiesioginis akcininkas (akcininkai) taip pat neįvykdo prieš tai minėto kapitalo reikalavimo;

ar EB 56 straipsniu draudžiami teisės aktai, pagal kuriuos valstybė narė, kurioje yra dukterinė bendrovė, apmokestina nagrinėjamus dividendus, kai nagrinėjama valstybė narė laiko, kad reziduojančios bendrovės įvykdo kapitalo reikalavimą pagal Direktyvą 90/435/EEB, t. y., 2005 ir 2006 mokesčiais turi ne mažiau kaip 20 % dividendus paskirstančios bendrovės akcinio kapitalo (15 % 2007 m. ir 2008 m. bei 10 % vėliau), kad būtų atleistos nuo mokesčio už šiuos dividendus?

(¹) 1990 m. liepos 23 d. Tarybos direktyva 90/435/EEB dėl bendrosios mokesčių sistemos, taikomos įvairių valstybių narių patronuojančioms ir dukterinėms bendrovėms (OL L 225, 1990, p. 6; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 147).

2016 m. vasario 25 d. *Østre Landsret* (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
X Denmark A/S/Skatteministeriet

(Byla C-118/16)

(2016/C 270/31)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Østre Landsret

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *X Denmark A/S*

Atsakovė: *Skatteministeriet*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Direktyvos 2003/49/EB⁽¹⁾ 1 straipsnio 1 dalį, siejamą su tos direktyvos 1 straipsnio 4 dalimi, reikia aiškinti taip, kad pagal ją bendrovė, valstybės narės rezidentė, kuriai taikomas direktyvos 3 straipsnis ir kuri tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos šioje byloje, gauna palūkanų iš dukterinės bendrovės kitoje valstybėje narėje, yra tų palūkanų „tikrasis savininkas“, kaip tai suprantama pagal direktyvą?
 - 1.1. Ar Direktyvos 2003/49/EB 1 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su tos direktyvos 1 straipsnio 4 dalimi, vartojama „tikrojo savininko“ sąvoką reikia aiškinti atsižvelgiant į atitinkamą sąvoką 1977 m. EBPO pavyzdinės sutarties dėl apmokestinimo 11 straipsnyje?
 - 1.2. Jeigu į 1 klausimo 1 dalį būtų atsakyta teigiamai, ar šią sąvoką reikėtų aiškinti atsižvelgiant tik į 1977 m. Pavyzdinės sutarties dėl apmokestinimo 11 straipsnio komentarą (8 dalis) ar aiškinant galima atsižvelgti ir į paskesnius komentarus, tarp jų – 2003 m. papildymus dėl „bendrovių tarpininkų“ (8.1 dalis, dabar 10.1 dalis) ir 2014 m. papildymus dėl „sutartinių ar įstatyminių prievolių“ (10.2 dalis)?
 - 1.3. Jeigu aiškinant galima atsižvelgti ir į 2003 m. komentarus, ar tam, kad bendrovė būtų laikoma nesančia „tikruoju savininku“, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2003/49/EB, lėšos turėjo būti faktiškai nukreiptos asmenims, kurie valstybėje, kurios rezidentas yra palūkanų mokėtojas, laikomi aptariamų palūkanų „tikraisiais savininkais“, ir – jei taip – ar taikoma papildoma sąlyga, kad faktinis perdavimas turėjo įvykti maždaug palūkanų sumokėjimo momentu ir (arba) jis turėjo įvykti kaip palūkanų sumokėjimas?
 - 1.3.1. Kokią reikšmę šiuo atžvilgiu turi tai, jei paskolai naudojamas akcinis kapitalas, jei aptariamoms palūkanoms įskaitomos pagrindinei sumai („rolled up“), jei palūkanų gavėjas vėliau atliko perdavimą grupės viduje savo patronuojančiajai bendrovei, kuri yra tos pačios valstybės rezidentė, siekdamas pakoreguoti pajamas mokesčių tikslais pagal toje valstybėje galiojančias nuostatas, jei aptariamoms palūkanoms toliau paverčiamos skolinančios bendrovės akciniu kapitalu, jei palūkanų gavėjas turėjo sutartinę ar įstatyminę prievolę perduoti palūkanas kitam asmeniui ir jei dauguma asmenų, valstybėje, kurios rezidentas yra palūkanas mokantis asmuo, laikomų palūkanų „tikraisiais savininkais“, yra kitų valstybių narių ar kitų valstybių, su kuriomis Danija yra sudariusi dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį, rezidentai, kad pagal Danijos apmokestinimo teisės aktus nebūtų pagrindo išskaičiuoti mokesčių prie šaltinio, jei tie asmenys būtų buvę skoliniojo ir todėl būtų tiesiogiai gavę palūkanas?
 - 1.4. Kokią reikšmę atsakymui į klausimą, ar palūkanų gavėjas turi būti laikomas „tikruoju savininku“, kaip tai suprantama pagal direktyvą, turi tai, jei, išnagrinėjęs bylos faktus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendžia, kad gavėjas – neturintis sutartinės ar įstatyminės prievolės perduoti gautas palūkanas kitam asmeniui – neturėjo „neribotos“ teisės „naudotis“ palūkanomis, kaip nurodyta 2014 m. komentaruose dėl 1977 m. Pavyzdinės sutarties dėl apmokestinimo?

2. Ar tai, kad, taikydama nacionalines nuostatas dėl sukčiavimo ar piktnaudžiavimo prevencijos, valstybė narė remiasi direktyvos 5 straipsnio 1 dalimi arba 2 dalimi, reiškia, kad ta valstybė narė priėmė konkrečią nacionalinę nuostatą, kuria įgyvendinamas direktyvos 5 straipsnis, arba kad nacionalinėje teisėje yra bendrų nuostatų ar principų dėl sukčiavimo, piktnaudžiavimo ar mokesčių vengimo, kuriuos galima aiškinti remiantis 5 straipsniu?
 - 2.1. Jeigu į 2 klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Pelno mokesčio įstatymo 2 straipsnio 2 dalies d punktą, kuriame numatyta, kad ribota mokesstinė atsakomybė dėl palūkanų pajamų neapima „palūkanų, kurios neapmokestinamos <...> pagal Direktyvą 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių“, tuomet galima laikyti konkrečia nacionaline nuostata, nurodyta direktyvos 5 straipsnyje?
3. Ar nuostata, esanti dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartyje, sudarytoje dviejų valstybių narių ir parengtoje remiantis EBPO pavyzdine sutartimi, pagal kurią palūkanų apmokestinimas priklauso nuo to, ar palūkanų gavėjas laikomas tikruoju palūkanų savininku, yra sutartyje įtvirtinta kovos su piktnaudžiavimu nuostata, numatyta direktyvos 5 straipsnyje?
4. Ar pagal Direktyvą 2003/49/EB tai piktnaudžiavimas ir kt., jeigu valstybėje narėje, kurios rezidentas yra palūkanų mokėtojas, leidžiama mokesčio atskaita palūkanoms, o valstybėje narėje, kurios rezidentas yra palūkanų gavėjas, palūkanos neapmokestinamos?
5. Ar Direktyva 2003/49/EB taikoma bendrovei, Liuksemburgo rezidentei, įsteigtai ir įregistruotai pagal Liuksemburgo bendrovių teisę kaip „société en commandite par actions“ (toliau – S.C.A.) ir taip pat kvalifikuojamai kaip „société d'investissement en capital à risque“ (toliau – SICAR) pagal 2004 m. birželio 15 d. Liuksemburgo įstatymą dėl rizikos kapitalo investicinių bendrovių (SICAR)?
 - 5.1 Jeigu į 5 klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Liuksemburgo „S.C.A./SICAR“ tuomet gali būti palūkanų „tikruoju savininku“ pagal Direktyvą 2003/49/EB, nors valstybė narė, kurioje palūkanas mokanti bendrovė yra rezidentė, laiko aptariamą bendrovę mokesčių požiūriu skaidriu subjektu pagal savo nacionalinę teisę?
 - 5.2 Jeigu į 1 klausimą būtų atsakyta neigiamai, kad palūkanas gaunanti bendrovė nelaikoma aptariamų palūkanų „tikruoju savininku“, ar tokiomis aplinkybėmis, kaip šioje byloje, S.C.A./SICAR tuomet galima laikyti aptariamų palūkanų „tikruoju savininku“, kaip tai suprantama pagal direktyvą?
6. Ar valstybė narė, kuri nenori pripažinti, kad kitos valstybės narės bendrovė yra tikrasis palūkanų savininkas, ir teigia, kad kitos valstybės narės bendrovė yra vadinamoji dirbtinė bendrovė tarpininkė, pagal Direktyvą 2003/49/EB arba EB 10 straipsnį privalo nurodyti, ką ji tokiu atveju laiko tikruoju savininku?
7. Jeigu bendrovė, valstybės narės rezidentė (patronuojančioji bendrovė), faktiškai nelaikoma neapmokestinama mokesčiu prie šaltinio pagal Direktyvą 2003/49/EB dėl palūkanų, gautų iš bendrovės, kitos valstybės narės rezidentės (dukterinės bendrovės), ir pastarosios valstybės narės patronuojančioji bendrovė laikoma turinčia ribotą mokesstinę atsakomybę dėl tų palūkanų toje valstybėje narėje, ar pagal EB 43 straipsnį, siejamą su EB 48 straipsniu, tuomet draudžiami teisės aktai, kuriais remdamasi pastaroji valstybė narė reikalauja, kad išskaityti mokesčių prie šaltinio turinti bendrovė (dukterinė bendrovė), praleidusi reikalaujamo mokesčio prie šaltinio sumokėjimo terminą, sumokėtų delspinigius, kurių tarifas didesnis, nei delspinigių tarifas, kurį valstybė narė taiko pelno mokesčio reikalavimams (be kita ko, dėl palūkanų pajamų), pateiktiems bendrovei, rezidentei toje pačioje valstybėje narėje?

8. Jeigu bendrovė, valstybės narės rezidentė (patronuojančioji bendrovė), faktiškai nelaikoma neapmokestinama mokesčiu prie šaltinio pagal Direktyvą 2003/49/EB dėl palūkanų, gautų iš bendrovės, kitos valstybės narės rezidentės (dukterinės bendrovės), ir pastarosios valstybės narės patronuojančioji bendrovė laikoma ribotą mokesstinę atsakomybę dėl tų palūkanų toje valstybėje narėje turinčiu apmokestinamuoju asmeniu, ar pagal EB 43 straipsnį, siejamą su 48 straipsniu (arba EB 56 straipsniu), vertinant kartu ar atskirai, draudžiami teisės aktai, pagal kuriuos:
- pastaroji valstybė narė reikalauja, kad palūkanas mokantis asmuo išskaitytų mokestį prie šaltinio nuo palūkanų, ir laiko tą asmenį atsakingu valdžios institucijoms dėl neišskaityto mokesčio prie šaltinio, kai tokios prievolės išskaityti mokestį prie šaltinio nėra, jei palūkanų gavėjas yra pastarosios valstybės narės rezidentas?
 - pastarosios valstybės narės patronuojančioji bendrovė neturėtų sumokėti pelno mokesčio avansu per pirmuosius dvejus mokesčius metus ir turėtų pradėti mokėti pelno mokestį tik daug vėliau, nei sueina mokesčio prie šaltinio mokėjimo terminas?

ES Teisingumo Teismo prašoma, kad atsakymas į 8 klausimą apimtų atsakymą į 7 klausimą.

- (¹) 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyva 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių (OL L 157, 2003 6 26, p. 49; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 380).

**2016 m. vasario 25 d. *Østre Landsret* (Danija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje
*C Danmark I/Skatteministeriet***

(Byla C-119/16)

(2016/C 270/32)

Proceso kalba: danų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Østre Landsret

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *C Danmark I*

Atsakovė: *Skatteministeriet*

Prejudiciniai klausimai

- Ar Direktyvos 2003/49/EB (¹) 1 straipsnio 1 dalį, siejamą su tos direktyvos 1 straipsnio 4 dalimi, reikia aiškinti taip, kad pagal ją bendrovė, valstybės narės rezidentė, kuriai taikomas direktyvos 3 straipsnis ir kuri tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos šioje byloje, gauna palūkanų iš dukterinės bendrovės kitoje valstybėje narėje, yra tų palūkanų „tikrasis savininkas“, kaip tai suprantama pagal direktyvą?
 - 1.1. Ar Direktyvos 2003/49/EB 1 straipsnio 1 dalyje, siejamoje su tos direktyvos 1 straipsnio 4 dalimi, vartojamą „tikrojo savininko“ sąvoką reikia aiškinti atsižvelgiant į atitinkamą sąvoką 1977 m. EBPO pavyzdinės sutarties dėl apmokestinimo 11 straipsnyje?
 - 1.2. Jeigu į 1 klausimo 1 dalį būtų atsakyta teigiamai, ar šią sąvoką reikėtų aiškinti atsižvelgiant tik į 1977 m. Pavyzdinės sutarties dėl apmokestinimo 11 straipsnio komentarą (8 dalis) ar aiškinant galima atsižvelgti ir į paskesnius komentarus, tarp jų – 2003 m. papildymus dėl „bendrovių tarpininkų“ (8.1 dalis, dabar 10.1 dalis) ir 2014 m. papildymus dėl „sutartinių ar įstatyminių prievolių“ (10.2 dalis)?

- 1.3. Jeigu aiškinant galima atsižvelgti ir į 2003 m. komentarus, ar tam, kad bendrovė būtų laikoma nesančia „tikroju savininku“, kaip tai suprantama pagal Direktyvą 2003/49/EB, lėšos turėjo būti faktiškai nukreiptos asmenims, kurie valstybėje, kurios rezidentas yra palūkanų mokėtojas, laikomi aptariamų palūkanų „tikraisiais savininkais“, ir – jei taip – ar taikoma papildoma sąlyga, kad faktinis perdavimas turėjo įvykti maždaug palūkanų sumokėjimo momentu ir (arba) jis turėjo įvykti kaip palūkanų sumokėjimas?
- 1.3.1. Kokią reikšmę šiuo atžvilgiu turi tai, jei paskolai naudojamas akcinis kapitalas, jei aptiriamos palūkanos įskaitomos pagrindinei sumai („rolled up“), jei palūkanų gavėjas vėliau atliko perdavimą grupės viduje savo patronuojančiajai bendrovei, kuri yra tos pačios valstybės rezidentė, siekdamas pakoreguoti pajamas mokesčių tikslais pagal toje valstybėje galiojančias taisykles, jei aptiriamos palūkanos toliau paverčiamos skolinančios bendrovės akciniu kapitalu, jei palūkanų gavėjas turėjo sutartinę ar įstatyminę prievolę perduoti palūkanas kitam asmeniui ir jei dauguma asmenų, valstybėje, kurios rezidentas yra palūkanas mokantis asmuo, laikomų palūkanų „tikraisiais savininkais“, yra kitų valstybių narių ar kitų valstybių, su kuriomis Danija yra sudariusi dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartį, rezidentai, kad pagal Danijos apmokestinimo teisės aktus nebūtų pagrindo išskaičiuoti mokesťį prie šaltinio, jei tie asmenys būtų buvę skoliniojai ir todėl būtų tiesiogiai gavę palūkanas?
- 1.4. Kokią reikšmę atsakymui į klausimą, ar palūkanų gavėjas turi būti laikomas „tikroju savininku“, kaip tai suprantama pagal direktyvą, turi tai, jei, išnagrinėjęs bylos faktus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendžia, kad gavėjas – neturintis sutartinės ar įstatyminės prievolės perduoti gautas palūkanas kitam asmeniui – neturėjo „neribotos“ teisės „naudotis“ palūkanomis, kaip nurodyta 2014 m. komentaruose dėl 1977 m. Pavyzdinės sutarties dėl apmokestinimo?
2. Ar tai, kad, taikydama nacionalines nuostatas dėl sukčiavimo ar piktnaudžiavimo prevencijos, valstybė narė remiasi direktyvos 5 straipsnio 1 dalimi arba 2 dalimi, reiškia, kad ta valstybė narė priėmė konkrečią nacionalinę nuostatą, kuria įgyvendinamas direktyvos 5 straipsnis, arba kad nacionalinėje teisėje yra bendrų nuostatų ar principų dėl sukčiavimo, piktnaudžiavimo ar mokesčių vengimo, kuriuos galima aiškinti remiantis 5 straipsniu?
- 2.1. Jeigu į 2 klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar Pelno mokesčio įstatymo 2 straipsnio 2 dalies d punktą, kuriame numatyta, kad ribota mokesstinė atsakomybė dėl palūkanų pajamų neapima „palūkanų, kurios neapmokestinamos <...> pagal Direktyvą 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių“, tuomet galima laikyti konkrečia nacionaline nuostata, nurodyta direktyvos 5 straipsnyje?
3. Ar nuostata, esanti dvigubo apmokestinimo išvengimo sutartyje, sudarytoje dviejų valstybių narių ir parengtoje remiantis EBPO pavyzdine sutartimi, pagal kurią palūkanų apmokestinimas priklauso nuo to, ar palūkanų gavėjas laikomas tikroju palūkanų savininku, yra sutartyje įtvirtinta kovos su piktnaudžiavimu nuostata, numatyta direktyvos 5 straipsnyje?
4. Ar valstybė narė, kuri nenori pripažinti, kad kitos valstybės narės bendrovė yra tikrasis palūkanų savininkas, ir teigia, kad kitos valstybės narės bendrovė yra vadinamoji dirbtinė bendrovė tarpininkė, pagal Direktyvą 2003/49/EB arba EB 10 straipsnį privalo nurodyti, ką ji tokiu atveju laiko tikroju savininku?
5. Jeigu bendrovė, valstybės narės rezidentė (patronuojančioji bendrovė), faktiškai nelaikoma neapmokestinama mokesčiu prie šaltinio pagal Direktyvą 2003/49/EB dėl palūkanų, gautų iš bendrovės, kitos valstybės narės rezidentės (dukterinės bendrovės), ir pastarosios valstybės narės patronuojančioji bendrovė laikoma turinčia ribotą mokesstinę atsakomybę dėl tų palūkanų toje valstybėje narėje, ar pagal EB 43 straipsnį, siejamą su EB 48 straipsniu, draudžiami teisės aktai, kuriais remdamasi pastaroji valstybė narė reikalauja, kad išskaičiuoti mokesťį prie šaltinio turinti bendrovė (dukterinė bendrovė), praleidusi reikalaujamo mokesčio prie šaltinio sumokėjimo terminą, sumokėtų delspinigius, kurių tarifas didesnis, nei delspinigių tarifas, kurį valstybė narė taiko pelno mokesčio reikalavimams (be kita ko, dėl palūkanų pajamų), pateiktiems bendrovei, rezidentei toje pačioje valstybėje narėje?

6. Jeigu bendrovė, valstybės narės rezidentė (patronuojančioji bendrovė), faktiškai nelaikoma neapmokestinama mokesčiu prie šaltinio pagal Direktyvą 2003/49/EB dėl palūkanų, gautų iš bendrovės, kitos valstybės narės rezidentės (dukterinės bendrovės), ir pastarosios valstybės narės patronuojančioji bendrovė laikoma ribotą mokesstinę atsakomybę dėl tų palūkanų toje valstybėje narėje turinčiu apmokestinamuoju asmeniu, ar pagal EB 43 straipsnį, siejamą su 48 straipsniu (arba EB 56 straipsniu), vertinant kartu ar atskirai, draudžiami teisės aktai, pagal kuriuos:

- a) pastaroji valstybė narė reikalauja, kad palūkanas mokantis asmuo išskaitytų mokestį prie šaltinio nuo palūkanų, ir laiko tą asmenį atsakingu valdžios institucijoms dėl neišskaityto mokesčio prie šaltinio, kai tokios prievolės išskaityti mokestį prie šaltinio nėra, jei palūkanų gavėjas yra pastarosios valstybės narės rezidentas?
- b) pastarosios valstybės narės patronuojančioji bendrovė neturėtų sumokėti pelno mokesčio avansu per pirmuosius dvejus mokesčius metus ir turėtų pradėti mokėti pelno mokestį tik daug vėliau, nei sueina mokesčio prie šaltinio mokėjimo terminas?

ES Teisingumo Teismo prašoma, kad atsakymas į 6 klausimą apimtų atsakymą į 5 klausimą.

⁽¹⁾ 2003 m. birželio 3 d. Tarybos direktyva 2003/49/EB dėl bendros apmokestinimo sistemos, taikomos palūkanų ir autorinių atlyginimų mokėjimams tarp skirtingų valstybių narių asocijuotų bendrovių (OL L 157, 2003, p. 49; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 380).

2016 m. balandžio 5 d. *Landgericht Berlin* (Vokietija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Romano Pisciotti/Vokietijos Federacinė Respublika*

(Byla C-191/16)

(2016/C 270/33)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Landgericht Berlin

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovas: *Romano Pisciotti*

Atsakovė: *Vokietijos Federacinė Respublika*

Prejudiciniai klausimai

1. a) Ar valstybės narės taikoma ekstradicijos į trečiąją šalį praktika yra dalykas, kuris, neatsižvelgiant į konkretų atvejį, niekuomet nepatenka į Sutarčių taikymo *ratione materiae* sritį ir todėl, (pažodžiui) taikant konstitucinę normą (šiuo atveju Pagrindinio įstatymo (*Grundgesetz*, toliau – GG) 16 straipsnio 2 dalies pirmą sakinį), kuria draudžiama tik Vokietijos piliečių ekstradicija į trečiąsias šalis, nereikia atsižvelgti į Sąjungos teisėje (SESV 18 straipsnio pirmoje pastraipoje) įtvirtintą draudimą diskriminuoti?
- b) Jeigu į šį klausimą būtų atsakyta teigiamai: ar atsakymas į pirmąjį klausimą būtų kitoks, jeigu būtų kalbama apie valstybės narės taikomą ekstradicijos į Jungtines Amerikos Valstijas praktiką remiantis Susitarimu tarp Europos Sąjungos ir Jungtinių Amerikos Valstijų dėl ekstradicijos?

2. Jeigu Sutarčių taikymas valstybių narių vykdomai ekstradicijos į Jungtines Amerikos Valstijas praktikai nėra *a priori* neįmanomas:

Ar SESV 18 straipsnio pirmą pastraipą ir su tuo susijusią Teisingumo Teismo praktiką reikia aiškinti taip, kad valstybė narė nepagrįstai pažeidžia SESV 18 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatytą draudimą diskriminuoti, jeigu nagrinėdama trečiųjų šalių ekstradicijos prašymus ji, remdamasi konstitucine norma (šiuo atveju GG 16 straipsnio 2 dalies pirmu sakiniu), saviems piliečiams ir kitų ES valstybių narių piliečiams taiko skirtingą požiūrį, t. y. išduoda tik pastaruosius?

3. Jeigu būtų nustatyta, kad pirmiau minėtais atvejais pažeidžiamas bendrasis draudimas diskriminuoti, įtvirtintas SESV 18 straipsnio pirmoje pastraipoje:

Ar Teisingumo Teismo praktiką reikia suprasti taip, kad tokiu kaip nagrinėjamas atveju, kai prieš kompetentingai institucijai suteikiant leidimą asmenį išduoti teismas privalo atlikti teisėtumo kontrolę, tačiau jos rezultatai institucijai privalomi tik tuomet, jeigu ekstradicija pripažįstama neteisėta, rimtu pažeidimu galima laikyti paprastą SESV 18 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatytą draudimo diskriminuoti pažeidimą, ar tai būti akivaizdus pažeidimas?

4. Jeigu nėra būtina, kad tai būtų akivaizdus pažeidimas:

Ar Teisingumo Teismo praktiką reikia aiškinti taip, kad tokiu kaip nagrinėjamas atveju negalima teigti buvus pakankamai rimtą pažeidimą jau vien todėl, kad, nesant Teisingumo Teismo praktikos, susijusios su tokiu konkrečiu atveju (šiuo atveju SESV 18 straipsnio pirmoje pastraipoje nustatyto bendrojo draudimo diskriminuoti taikymas *ratione materiae* valstybių narių vykdomai ekstradicijos į Jungtines Amerikos Valstijas praktikai), aukščiausia nacionalinė vykdomoji valdžia, grįsdama savo sprendimą, gali remtis tuo, kad jis atitinka toje pačioje byloje anksčiau priimtus nacionalinių teismų sprendimus?

2016 m. gegužės 12 d. Tribunale ordinario di Torino (Italija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje VCAST Limited/R.T.I. SpA

(Byla C-265/16)

(2016/C 270/34)

Proceso kalba: italų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunale ordinario di Torino

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: VCAST Limited

Atsakovė: R.T.I. SpA

Prejudiciniai klausimai

1. Ar atitinka Bendrijos teisę, visų pirma 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo⁽¹⁾ 5 straipsnio 2 dalies b punktą (taip pat 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje⁽²⁾ ir Steigiamąjį sutartį) nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias verslininkams draudžiama teikti privatiems asmenims vaizdo nuotolinio įrašymo paslaugą vadinamąjį autorių teisių saugomų kūrinių kopijavimo asmeniniam naudojimui *cloud computing* būdu, kai jie aktyviai dalyvauja įrašant be teisių turėtojo sutikimo?

2. Ar atitinka Bendrijos teisę, visų pirma 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/29/EB dėl autorių teisių ir gretutinių teisių informacinėje visuomenėje tam tikrų aspektų suderinimo 5 straipsnio 2 dalies b punktą (taip pat 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) ir Steigiamąją sutartį) nacionalinės teisės nuostatos, pagal kurias verslininkams leidžiama teikti privatiems asmenims vaizdo nuotolinio įrašymo paslaugą vadinamuoju autorių teisių saugomų kūrinių kopijavimo asmeniniam naudojimui *cloud computing* būdu, kai reikia aktyvaus verslininko dalyvavimo įrašant, nors ir be teisių turėtojo sutikimo, jei sumokama fiksuoto dydžio kompensacija teisių turėtojams, iš esmės tokių paslaugų teikimui taikant privalomos licencijos sistemą?

⁽¹⁾ OL L 167, 2001 6 22, p. 10; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 230.

⁽²⁾ „Elektroninės komercijos direktyva“, OL L 178, 2000 7 17, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 13 sk., 25 t., p. 399.

2016 m. gegužės 25 d. Helsingin hallinto-oikeus (Suomija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje A Oy

(Byla C-292/16)

(2016/C 270/35)

Proceso kalba: suomių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Helsingin hallinto-oikeus

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: A Oy

dalyvaujant: *Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar pagal SESV 49 straipsnį draudžiama Suomijos teisės nuostata, pagal kurią tokiu atveju, kai valstybės viduje esanti bendrovė perleidžia kitoje ES valstybėje narėje esančio nuolatinio padalinio turtą kitai toje valstybėje esančiai bendrovei ir už tai gauna naujų akcijų, turto perleidimas apmokestinamas nedelsiant tais metais, kuriais įvyko perleidimas, o esant atitinkamai vidaus situacijai apmokestinama tik pelno gavimo momentu?
2. Ar tai, kad Suomija apmokestina nedelsiant tais metais, kai turtas perleidžiamas, dar prieš gaunant pelną, o esant vidaus situacijoms apmokestinama tik to pelno gavimo momentu, yra netiesioginė arba tiesioginė diskriminacija?
3. Jei atsakymas į pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų teigiamas, ar įsisteigimo laisvės ribojimas gali būti pateisinamas privalomaisiais bendrojo intereso pagrindais arba siekiu išsaugoti valstybės apmokestinimo kompetenciją? Ar draudžiamas ribojimas yra suderinamas su proporcingumo principu?

2016 m. gegužės 26 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2016 m. kovo 16 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) priimto sprendimo byloje T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd/Europos Komisija

(Byla C-301/16 P)

(2016/C 270/36)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama T. Maxian Rusche, L. Flynn

Kita proceso šalis: Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti 2016 m. kovo 16 d. Bendrojo Teismo (ketvirtoji kolegija) sprendimą, apie kurį pranešta Komisijai 2016 m. kovo 17 d., byloje T-586/14, Xinyi PV Products (Anhui) Holdings Ltd/Komisija;
- atmesti pirmojoje instancijoje nurodytą pirmojo skundo pagrindo pirmą dalį kaip teisiškai nepagrįstą;
- grąžinti bylą Bendrajam Teismui, kad jis iš naujo išnagrinėtų pirmojoje instancijoje nurodyto pirmojo skundo pagrindo antrą dalį ir antrąjį, trečiąjį bei ketvirtąjį skundo pagrindus;
- atidėti bylinėjimosi išlaidų, patirtų pirmojoje ir apeliacinėje instancijose, klausimo nagrinėjimą.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Komisija teigia, kad sprendimas, dėl kurio buvo pateiktas apeliacinis skundas, turi būti panaikintas dėl šių pagrindų:

Pirma, Bendrasis Teismas netinkamai išaiškino Tarybos reglamento (EB) Nr. 1225/2009⁽¹⁾ dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių 2 straipsnio 7 straipsnio c punkto trečioje įtraukoje vartojamą sąvoką „paveldėti iš ankstesnės ne rinkos ekonomikos sistemos“. Šį pagrindą sudaro penkios dalys:

- Pirmą dalį: priemonės, įgyvendinančios penkerių metų planą, yra paveldėtos iš ankstesnės ne rinkos ekonomikos sistemos.
- Antrą dalį: parama strateginiams verslo sektoriams („atrinkti laimėtojus“) rinkos ekonomijoje nėra pagrįstas tikslas.
- Trečią dalį: subsidijos rinkos ekonomikoje nėra neribotos, bet siejamos su investicijomis.
- Ketvirtą dalį: vertinamos priemonės nėra prilyginamos neteisėtai ir nesuderinamai valstybės pagalbai, kuri buvo konstatuota Sąjungoje.
- Penktą dalį: sąvokos „ne rinkos ekonomika“ netinkamas aiškinimas.

Antra, sprendimas yra nepakankamai ir prieštaringai motyvuotas.

Trečia, Bendrasis Teismas padarė daugybę procesinių pažeidimų:

- Pirmą dalį: Bendrasis Teismas priėmė sprendimą dėl ginčo, kuriam nagrinėti jis neturėjo jurisdikcijos (*ultra vires*), pažeidė ginčo ribas, kurias apibrėžia bylos šalys (dispozityvumo principas), Europos Sąjungos Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnį ir Bendrojo Teismo procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalį ir 48 straipsnio 2 dalį, kurie galiojo pateikiant bylą pirmoje instancijoje.
- Antrą dalį: Komisija nebuvo išklaudyta dėl tariamo valstybės pagalbos, kurios buvo nagrinėjamos bylose, kuriose buvo priimti skundžiamas sprendimo 66 punkte nurodyti sprendimai, panašumo su šioje byloje nagrinėjamos priemonėmis.
- Trečią dalį: Bendrasis Teismas neatsakė į Komisijos argumentus dėl „ne rinkos ekonomikos“ apibrėžimo.

⁽¹⁾ 2009 m. lapkričio 30 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1225/2009 dėl apsaugos nuo importo dempingo kaina iš Europos bendrijos narėmis nesančių valstybių (OL L 343, p. 51).

2016 m. gegužės 30 d. High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court) (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje American Express Co./The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury

(Byla C-304/16)

(2016/C 270/37)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Administrative Court)

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovė: *American Express Co.*

Atsakovai: *The Lords Commissioners of Her Majesty's Treasury, Diners Club International Limited, MasterCard Europe S.A.*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar Reglamento (ES) 2015/751 ⁽¹⁾ (toliau – TMR) 1 straipsnio 5 dalyje ir 2 straipsnio 18 punkte numatytas reikalavimas, pagal kurį trišalė mokėjimo kortelių schema, kuri išleidžia kortele grindžiamas mokėjimo priemones kartu su kelių mokėjimo priemonių prekių ženklų naudojimo partneriu arba per agentą, laikoma ketursale mokėjimo kortelių schema, taikomas tik jeigu kelių mokėjimo priemonių prekių ženklų naudojimo partneris arba agentas veikia kaip „išleidėjas“, kaip tai suprantama pagal TMR 2 straipsnio 2 punktą ir 29 konstatuojamąją dalį (o būtent jeigu tokį partnerį arba agentą su mokėtoju sieja sutartiniai santykiai dėl kurių partneris arba agentas įsipareigoja suteikti mokėtojui mokėjimo priemonę, skirtą mokėtojo kortele grindžiamoms mokėjimo operacijoms inicijuoti ir apdoroti)?
2. Ar, jeigu į pirmąjį klausimą būtų atsakyta neigiamai, TMR 1 straipsnio 5 dalis ir 2 straipsnio 18 punktas negalioja tiek, kiek juose numatyta, kad tokie susitarimai laikomi ketursalėmis mokėjimo kortelių schemomis, nes:
 - a) nenurodyti motyvai, kaip reikalaujama pagal SESV 296 straipsnį;

- b) padaryta akivaizdi vertinimo klaida; ir (arba)
- c) pažeistas proporcingumo principas?

(¹) 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) 2015/751 dėl tarpbankinių mokesčių už kortele grindžiamas mokėjimo operacijas (OL L 123, p. 1).

**2016 m. gegužės 30 d. First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Jungtinė Karalystė) pateiktas prašymas
priimti prejudicinį sprendimą byloje Avon Cosmetics Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue
and Customs**

(Byla C-305/16)

(2016/C 270/38)

Proceso kalba: anglų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: Avon Cosmetics Ltd

Atsakovė: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prejudiciniai klausimai

1. Ar tais atvejais, kai tiesioginis pardavėjas parduoda prekes (**toliau – pardavimo priemonės**) neregistruotiems perpardavėjams arba neregistruotas perpardavėjas perka prekes ir paslaugas iš trečiųjų šalių (toliau – **trečiųjų šalių prekės ir paslaugos**) – abi šias priemones neregistruoti perpardavėjai naudoja kaip pagalbą savo ekonominei veiklai, susijusiai su prekių, kurios taip pat perkamos iš tiesioginio pardavėjo, pardavimu, ir joms abiem taikomos administracinės priemonės, priimtose pagal nukrypti leidžiančią nuostatą, kurią pastarąjį kartą leista taikyti 1989 m. gegužės 24 m. Tarybos sprendimu 89/534/EEB (¹) (toliau – **nukrypti leidžianti nuostata**) – atitinkamais leidimais, įgyvendinimo teisės aktais ir (arba) administracinėmis priemonėmis pažeidžiamos kurios nors Europos Sąjungos teisės nuostatos ir (arba) principai, jeigu pagal juos reikalaujama, kad tiesioginis pardavėjas mokėtų pardavimo mokesčių nuo neregistruotų perpardavėjų kitų prekių pardavimo kainos, neatsižvelgdamas į PVM, kurį neregistruotas perpardavėjas sumoka už tokias pardavimo priemones ir (arba) trečiųjų šalių prekes ir paslaugas?
2. Ar, kai Jungtinė Karalystė prašė Tarybos leidimo taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą, ji privalėjo pranešti Komisijai, kad neregistruoti perpardavėjai mokėjo PVM už perkamas pardavimo priemones ir (arba) trečiųjų šalių prekes bei paslaugas, naudojamas jų ekonominėje veikloje, ir kad todėl į nukrypti leidžiančią nuostatą turėtų būti įrašytas patikslinimas, kuris atspindėtų tokį negražinamą pirkimo mokesčių arba pardavimo mokesčio permoką?
3. Jeigu į pirmą ir antrą klausimus būtų atsakyta teigiamai:
 - a) ar kurį nors iš atitinkamų leidimų, įgyvendinimo teisės aktų arba administracinių priemonių galima aiškinti ir jie turėtų būti aiškinami atsižvelgiant arba į i) neregistruotų perpardavėjų sumokamą negražinamą PVM už pardavimo priemones arba trečiųjų šalių prekes ir paslaugas, kurias tokie neregistruoti perpardavėjai naudoja savo ekonominiame veikloje; ARBA į ii) PVM, kuris viršija išvengtą mokesčių ir kurį renka *Her Majesty's Revenue & Customs*; ARBA į iii) galimą nesąžiningą konkurenciją, kuri atsiranda tarp tiesioginių pardavėjų, jų neregistruotų perpardavėjų ir netiesiogiai prekiaujančių ūkio subjektų;

b) ar:

- i) leidimas Jungtinei Karalystei nukrypti nuo [Direktyvos 77/388] 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkto buvo neteisėtas;
- ii) kartu su nuo [Direktyvos 77/388] 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkto nukrypti leidžiančia nuostata būtina taikyti ir nuo 17 straipsnio nukrypti leidžiančią nuostatą? Jeigu taip, ar Jungtinė Karalystė veikė neteisėtai, kai nepaprašė Komisijos arba Tarybos leisti jai nukrypti nuo 17 straipsnio;
- iii) Jungtinė Karalystė veikia neteisėtai, nes neadministruoja PVM taip, kad tiesioginiai pardavėjai galėtų reikalauti už pardavimo priemones arba už trečiųjų šalių prekes ir paslaugas skaičiuojamo PVM, kurį neregistruoti perpardavėjai sumoka vykdydami ekonominę veiklą, kreditą;
- iv) todėl visi atitinkami leidimai, įgyvendinimo teisės aktai arba administracinės priemonės, arba kuri nors jų dalis negalioja ir (arba) yra neteisėti;

c) ar tinkama teisių gynimo priemonė, kurią turėtų priimti Europos Sąjungos Teisingumo Teismas arba nacionalinis teismas, yra:

- i) įpareigojimas valstybei narei, kad įgyvendindama nukrypti leidžiančią nuostatą nacionalinėje teisėje ji numatytų tinkamą patikslinimą, susijusį su a) neregistruotų perpardavėjų sumokamu negrąžinamu PVM nuo pardavimo priemonių arba trečiųjų šalių prekių ir paslaugų, kurie naudojami jų ekonominėje veikloje; ARBA b) PVM, kuris viršija išvengtą mokestį ir kurį renka *Her Majesty's Revenue & Customs*; ARBA iii) galima nesąžininga konkurencija, kuri kyla tarp tiesioginių pardavėjų, jų neregistruotų perpardavėjų ir netiesiogiai prekiaujančių ūkio subjektų; arba
- ii) leidimo taikyti nukrypti leidžiančią nuostatą ir kartu pačios nukrypti leidžiančios nuostatos pripažinimas negaliojančiais; arba
- iii) nacionalinio teisės akto pripažinimas negaliojančiu; arba
- iv) HMRC nurodymo pripažinimas negaliojančiu; arba
- v) pripažinimas, kad Jungtinė Karalystė privalo prašyti leidimo dėl papildomos nukrypti leidžiančios nuostatos, kad galėtų numatyti tinkamą patikslinimą dėl bet kurio iš šių klausimų: a) neregistruotų perpardavėjų mokamo negrąžinamo PVM už pardavimo priemones arba trečiųjų šalių prekes ir paslaugas, kurias tokie neregistruoti perpardavėjai naudoja savo ekonominėje veikloje; ARBA b) PVM, kuris viršija išvengtą mokestį ir kurį renka *Her Majesty's Revenue & Customs*; ARBA iii) galimos nesąžiningos konkurencijos, kuri atsiranda tarp tiesioginių pardavėjų, jų neregistruotų perpardavėjų ir netiesiogiai prekiaujančių ūkio subjektų.

4. Ar pagal [Direktyvos 77/388] 27 straipsnį ([Direktyvos 2006/112] 395 straipsnį) dėl „mokesčių vengimo ar išsisukinėjimo“ („mokesčių vengimo ar sukčiavimo“) nesumokėti mokesčiai apskaičiuojami atsižvelgiant į valstybės narės grynąsias negautas mokesčines pajamas (atsižvelgiant ir į sumokėtą pardavimo mokestį, ir į grąžintą pirkimo mokestį struktūroje, dėl kurios atsirado galimybė vengti mokesčių arba sukčiauti mokesčių srityje), ar į valstybės narės bendrąsias negautas mokesčines pajamas (atsižvelgiant tik į pardavimo mokestį struktūroje, dėl kurios atsirado galimybė vengti mokesčių arba sukčiauti mokesčių srityje)?

⁽¹⁾ 1989 m. gegužės 24 d. Tarybos sprendimas leisti Jungtinei Karalystei tam tikram prekių tiekimui neregistruotiems perpardavėjams taikyti priemonę, kuria nukrypsta nuo Šeštosios Tarybos direktyvos 77/388/EEB dėl valstybių narių apyvartos mokesčių įstatymų derinimo 11 straipsnio A skirsnio 1 dalies a punkto (OL L 280, p. 54).

2016 m. birželio 8 d. *Eurallumina SpA* pateiktas apeliacinis skundas dėl 2016 m. balandžio 22 d. Bendrojo Teismo (pirmoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo sujungtose bylose T-60/06 RENV II ir T-62/06 RENV II Italijos Respublika ir *Eurallumina SpA*/Europos Komisija

(Byla C-323/16 P)

(2016/C 270/39)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: *Eurallumina SpA*, atstovaujama solisitorių L. Martin Alegi, A. Stratakis, L. Philippou

Kitos proceso šalys: Italijos Respublika, Europos Komisija

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti Bendrojo Teismo sprendimą,
- panaikinti sprendimą ⁽¹⁾, kiek jame nurodoma Italijos Respublikai susigrąžinti pagalbą, arba nepatenkinus šio reikalavimo,
- grąžinti bylą Bendrajam Teismui,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliantė nurodo vieną teisinį pagrindą, susidedantį iš penkių dalių, susijusių su Bendrijos teisės, ypač su teisėtų lūkesčių principo pažeidimu, ir motyvų nenurodymu. Konkrečiai apeliantės teisiniai pagrindai yra tokie:

1. Bendrasis Teismas suklydo aiškindamas 2013 m. gruodžio 10 d. teismo sprendimą, nes manė, jog jis privalo nuspręsti, kad paskelbimas 2002 m. vasario 2 d. apie procedūros pradėjimą pašalino *Eurallumina* teisėtus lūkesčius.
2. Dėl šios klaidos Bendrasis Teismas nepasiekė paties bylos grąžinimo tikslo ir neįvertino *Eurallumina* argumentų dėl jos teisėtų lūkesčių tęsimosi arba įvertino juos atsižvelgdamas į iškreiptus teisinius rėmus ir klaidingai.
3. Net ir atsižvelgdamas į iškreiptus teisinius rėmus Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, nusprendęs, kad Komisijos nepagrįstas tyrimo atlikimo vilkinimas negalėjo sukelti *Eurallumina* teisėtų lūkesčių, neleidžiančių susigrąžinti pagalbą.
4. Bendrasis Teismas aiškino Direktyvą 2003/96 ⁽²⁾ klaidingai *contra legem*, pažeisdamas Bendrijos teisę ir jos aiškinimo principus.
5. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą, atmetęs *Eurallumina* argumentus, pagrįstus jos investicijomis į Sardinijos gamyklą.

⁽¹⁾ 2006/323/EB: 2005 m. gruodžio 7 d. Komisijos sprendimas dėl mineralinės alyvos, naudojamos kaip kuras aliuminio oksido gamyboje Gardanne, Shannon regione ir Sardinijoje, neapmokestinimo akcizo mokesčiu Prancūzijoje, Airijoje ir Italijoje (pranešta dokumentu Nr. C(2005) 4436) (OL L 119, p. 12).

⁽²⁾ 2003 m. spalio 27 d. Tarybos direktyva 2003/96/EB, pakeičianti Bendrijos energetikos produktų ir elektros energijos mokesčių struktūrą (OL L 283, p. 51; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 9 sk., 1 t., p. 405).

BENDRASIS TEISMAS

2016 m. birželio 9 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *Magic Mountain Kletterhallen ir kt./Komisija*

(Byla T-162/13) ⁽¹⁾

(Valstybės pagalba — Pagalba *Deutscher Alpenverein eV* kopimo centrų statybai ir eksploatavimui — Sprendimas, kuriuo pagalba pripažinta suderinama su vidaus rinka — Pagalbos schema — Sudėtingesnė ekonominė analizė — Rinkos nepakankamumas — Teisėtas bendrojo intereso tikslas — SESV 108 straipsnio 2 ir 3 dalys — Dideli sunkumai)

(2016/C 270/40)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovės: *Magic Mountain Kletterhallen GmbH* (Berlynas, Vokietija), *Kletterhallenverband Klever eV* (Leipcigas, Vokietija), *Neoliet Beheer BV* (Sonas, Nyderlandai) ir *Pedrizo BV* (Harlemas, Nyderlandai), iš pradžių atstovaujamos advokatų M. von Oppen, A. Gerdung ir R. Dreblow, po to advokatės M. von Oppen

Atsakovė: Europos Komisija, atstovaujama T. Maxian Rusche ir R. Sauer

Atsakovės pusėje į bylą įstojusios šalys: *Deutscher Alpenverein eV* (Miunchenas, Vokietija) ir *Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV* (Berlynas, Vokietija) atstovaujamos advokato R. Geulen

Dalykas

Pagal SESV 263 straipsnį pateiktas prašymas panaikinti 2012 m. gruodžio 5 d. Komisijos sprendimą C (2012) 8761 final dėl valstybės pagalbos SA.33952 (2012/NN) – Vokietija – *Deutscher Alpenverein* kopimo centrai).

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. *Magic Mountain Kletterhallen GmbH*, *Kletterhallenverband Klever eV*, *Neoliet Beheer BV* ir *Pedrizo BV* solidariai padengia savo pačių ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.
3. *Deutscher Alpenverein eV* ir *Deutscher Alpenverein, Sektion Berlin eV* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 147, 2013 5 25.

2016 m. birželio 9 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *Growth Energy ir Renewable Fuels Association/Taryba*

(Byla T-276/13) ⁽¹⁾

(Dempingas — Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės bioetanolio importas — Galutinis antidempingo muitas — Ieškinys dėl panaikinimo — Asociacija — Tiesioginės sąsajos su nariais nebuvimas — Neprūmtinumas — Visoje šalyje taikomas antidempingo muitas — Individualus režimas — Įmonių atranka — Teisė į gynybą — Nediskriminavimas — Rūpestingumo pareiga)

(2016/C 270/41)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovės: *Growth Energy* (Vašingtonas, Jungtinės Valstijos) ir *Renewable Fuels Association* (Vašingtonas), iš pradžių atstovaujamos advokato P. Vander Schueren, vėliau advokatų P. Vander Schueren ir M. Peristeraki

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama S. Boelaert, iš pradžių padedamos advokato G. Berrisch ir solisitoriaus B. Byrne, vėliau advokatų R. Bierwagen ir C. Hipp

Atsakovės pusėje į bylą įstojusios šalys: Europos Komisija, atstovaujama M. França ir T. Maxian Rusche ir *ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol*, atstovaujama advokatų O. Prost ir A. Massot

Dalykas

Prašymas iš dalies panaikinti 2013 m. vasario 18 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 157/2013, kuriuo importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės bioetanolui nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 49, p. 10), kiek jis susijęs su ieškovėmis ir jų nariais.

Rezoliucinė dalis

1. Panaikinti 2013 m. vasario 18 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 157/2013, kuriuo importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės bioetanolui nustatomas galutinis antidempingo muitas, kiek jis susijęs su *Patriot Renewable Fuels LLC*, *Plymouth Energy Company LLC*, *POET LLC* ir *Platinum Ethanol LLC*.
2. Atmesti likusių ieškinio dalį.
3. *Growth Energy ir Renewable Fuels Association*, Europos Sąjungos Taryba, Europos Komisija ir *ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol* padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 226, 2013 8 3.

2016 m. birželio 9 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *Marquis Energy/Taryba*

(Byla T-277/13) ⁽¹⁾

(Dempingas — Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės bioetanolui — Galutinis antidempingo muitas — Ieškinys dėl panaikinimo — Tiesioginė sąsaja — Priimtumas — Visos šalies mastu taikomas antidempingo muitas — Individualus režimas — Įmonių atranka)

(2016/C 270/42)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Marquis Energy LLC* (Henepinas, Ilinojus, Jungtinės Amerikos Valstijos), iš pradžių atstovaujama advokato P. Vander Schueren, vėliau – advokatų P. Vander Schueren ir M. Peristeraki

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba, atstovaujama S. Boelaert, padedamo solisitoriaus B. Byrne ir advokato G. Berrisch, vėliau advokatų R. Bierwagen ir C. Hipp

Atsakovės pusėje į bylą įstojusi šalis: Europos Komisija, atstovaujama M. França ir T. Maxian Rusche, ir ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol, atstovaujama advokatų O. Prost ir A. Massot

Dalykas

Prašymas iš dalies panaikinti 2013 m. vasario 18 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 157/2013, kuriuo importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės bioetanolui nustatomas galutinis antidempingo muitas (OL L 49, p. 10), kiek jis susijęs su ieškove.

Rezoliucinė dalis

1. Panaikinti 2013 m. vasario 18 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 157/2013, kuriuo importuojamam Jungtinių Amerikos Valstijų kilmės bioetanolui nustatomas galutinis antidempingo muitas, kiek jis susijęs su Marquis Energy LLC.
2. Europos Sąjungos Taryba padengia savo ir Marquis Energy patirtas bylinėjimosi išlaidas.
3. Europos Komisija ir ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 226, 2013 8 3.

2016 m. birželio 9 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje Italija/Komisija

(Byla T-122/14) (¹)

(Valstybės įsipareigojimų neįvykdymą konstatuojančio Teisingumo Teismo sprendimo neįvykdymas — Periodinė bauda — Sprendimas patvirtinti periodinę baudą — Neteisėtos pagalbos susigrąžinimui taikytinų palūkanų apskaičiavimo metodas — Sudėtinės palūkanos)

(2016/C 270/43)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Italijos Respublika, atstovaujama G. Palmieri, padedamos *avvocato dello Stato* S. Fiorentino

Atsakovė: Europos Komisija, atstovaujama V. Di Bucci, G. Conte ir B. Stromsky

Dalykas

Pagal SESV 263 straipsnį pateiktas prašymas panaikinti 2013 m. gruodžio 6 d. Komisijos sprendimą C(2013) 8681 *final*, kuriuo Komisija, vykdydama 2011 m. lapkričio 17 d. Sprendimą *Komisija/Italija* (C-496/09, EU:C:2011:740), nustatė periodinės baudos, kurią Italijos Respublika turi sumokėti už pusmetį nuo 2012 m. gegužės 17 d. iki lapkričio 17 d., dydį.

Rezoliucinė dalis

1. Panaikinti 2013 m. gruodžio 6 d. Komisijos sprendimą C(2013) 8681 final.
2. Priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 102, 2014 4 7.

2016 m. birželio 16 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *Fútbol Club Barcelona/EUIPO – Kule* (KULE)

(Byla T-614/14) ⁽¹⁾

(Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Žodinio Europos Sąjungos prekių ženklo KULE paraiška — Ankstesni nacionaliniai žodiniai prekių ženklai ir plačiai žinomas prekių ženklas CULE — Santykinis atmetimo pagrindas — Ankstesnių prekių ženklų naudojimo iš tikrųjų nebuvimas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 dalis — Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas — Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalis)

(2016/C 270/44)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovas: *Fútbol Club Barcelona* (Barselona, Ispanija), atstovaujamas advokato J. Carbonell Callicó

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba, atstovaujama K. Zajfert ir A. Folliard-Monguiral

Kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme: *Kule LLC* (Niujorkas, Niujorkas, Jungtinės Valstijos), atstovaujama advokato F. Rodgers

Dalykas

Ieškinys dėl 2014 m. birželio 18 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 2375/2013-4), susijusio su protesto procedūra tarp *Fútbol Club Barcelona* ir *Kule*.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. Priteisit iš *Fútbol Club Barcelona* bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 351, 2014 10 6.

2016 m. birželio 14 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen/ EUIPO – Meissen Keramik (MEISSEN)*

(Byla T-789/14) ⁽¹⁾

(Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo MEISSEN paraiška — Ankstesni Europos Sąjungos ir nacionaliniai prekių ženklai MEISSEN, MEISSENER PORZELLAN, HAUS MEISSEN, „Meissen“ ir „Meissener Porzellan“ — Santykiniai atmetimo pagrindai — Galimybės supainioti nebuvimas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punktas — Ankstesnių prekių ženklų skiriamasis požymis ir geras vardas — Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 5 dalis — Ankstesnių prekių ženklų naudojimas iš tikrųjų — Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalys — Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio 1 dalis)

(2016/C 270/45)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: *Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH* (Meisenas, Vokietija), atstovaujama advokatų O. Spuhler ir M. Geitz

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba, atstovaujama M. Fischer

Kita procedūros VRDT apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme: *Meissen Keramik GmbH* (Meisenas), atstovaujama advokatų M. Vohwinkel ir K. Gennen

Dalykas

Ieškinys dėl 2014 m. rugsėjo 29 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (sujungtos bylos R 1182/2013-4 ir R 1245/2013-4), susijusio su protesto procedūra tarp *Staatliche Porzellan Manufaktur Meissen* ir *Meissen Keramik*.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. Priteisti iš *Staatliche Porzellan-Manufaktur Meissen GmbH* bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 127, 2015 4 20.

2016 m. birželio 14 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *Loops/EUIPO (Dantų šepetėlio forma)*

(Byla T-385/15) ⁽¹⁾

(Europos Sąjungos prekių ženklas — Tarptautinė registracija nurodant Europos Sąjungą — Erdvinis prekių ženklas — Dantų šepetėlio forma — Absoliutus atmetimo pagrindas — Skiriamąjo požymio nebuvimas — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b punktas)

(2016/C 270/46)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Loops, LLC* (Doveris, Delaveras, Jungtinės Valstijos), atstovaujama advokato T. Schmidpeter

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), atstovaujama W. Schramek ir A. Schifko

Dalykas

Ieškinys dėl 2015 m. balandžio 30 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1917/2014-2), susijusio su paraiška įregistruoti erdvinį žymenį, kurį sudaro dantų šepetėlio forma, kaip Europos Sąjungos prekių ženklą.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. *Loops, LLC* padengia bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 302, 2015 9 14.

2016 m. birželio 8 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *Monster Energy/EUIPO* (Taikos simbolio vaizdas)

(Byla T-583/15) ⁽¹⁾

(Europos Sąjungos prekių ženklas — Vaizdinio Europos Sąjungos prekių ženklo, vaizduojančio taikos simbolį, paraiška — „Restitutio in integrum“ prašymas — ieškinio pateikimo Bendrajam Teismui nesilaikymas)

(2016/C 270/47)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: *Monster Energy Company* (Korona, Kalifornija, Jungtinės Valstijos), atstovaujama advokato P. Brownlow

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba, atstovaujama D. Gája

Dalykas

Ieškinys dėl 2015 m. liepos 17 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 2788/2014-2), susijusio su prašymu įregistruoti taikos simbolį vaizduojantį vaizdinį žymenį kaip Europos Sąjungos prekių ženklą.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. Priteisti iš *Monster Energy Company* bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 414, 2015 12 14.

2016 m. birželio 8 d. Bendrojo Teismo sprendimas byloje *Monster Energy/EUIPO (GREEN BEANS)*(Byla T-585/15) ⁽¹⁾**(Europos Sąjungos prekių ženklas — Žodinio Europos Sąjungos prekių ženklo GREEN BEANS registracijos paraiška — „Restitutio in integrum“ prašymas — Termino pateikti ieškinį Bendrajam Teismui nesilaikymas)**

(2016/C 270/48)

Proceso kalba: anglų

ŠalysIeškovė: *Monster Energy Company* (Korona, Kalifornija, Jungtinės Valstijos), P. Brownlow

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba, atstovaujama D. Gája

Dalykas

Ieškinys dėl 2015 m. liepos 22 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 3002/2014-2), susijusio su paraiška įregistruoti žodinį prekių ženklą GREEN BEANS kaip Europos Sąjungos prekių ženklą.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. Priteisti iš *Monster Energy Company* bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 406, 2015 12 7.

2016 m. gegužės 26 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje *REWE Zentral/EUIPO – Vicente Gandía Pla (MY PLANET)*(Byla T-362/14) ⁽¹⁾**(Europos Sąjungos prekių ženklas — Protesto procedūra — Protesto atsiėmimas — Nereikalingumas priimti sprendimą)**

(2016/C 270/49)

Proceso kalba: anglų

ŠalysIeškovė: *REWE Zentral AG* (Kelnas, Vokietija), atstovaujama advokatų M. Kinkeldey, S. Brandstätter ir A. Wagner

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO), atstovaujama I. P. Harrington ir P. Bullock

Kita procedūros EUIPO apeliacinėje taryboje šalis, įstojusi į bylą Bendrajame Teisme: *Vicente Gandía Pla, SA* (Čiva, Ispanija)**Dalykas**Ieškinys dėl 2014 m. kovo 6 d. EUIPO pirmosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 201/2013-1), susijusio su protesto procedūra tarp *Vicente Gandía Pla SA* ir *REWE Zentral AG*.

Rezoliucinė dalis

1. Nebėra pagrindo priimti sprendimą.
2. Priteisti iš REWE Zentral AG bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 261, 2014 8 11.

2016 m. birželio 9 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje IREPA/Komisija ir Audito Rūmai

(Byla T-825/14) (¹)

(Ieškinys dėl panaikinimo — Žuvininkystė — 2009–2010 m. Italijos nacionalinė žuvininkystės sektoriaus duomenų rinkimo programa — Dalies ieškovei avansu pervestų lėšų susigrąžinimas — Preliminari Audito Rūmų ataskaita — Aktas, dėl kurio negalima pareikšti ieškinio — Parengiamasis aktas — Informaciniai raštai, pateikiami prieš nurodymą sugrąžinti — Debeto aviza — SESV 263 straipsnio ketvirta pastraipa — Tiesioginės sąsajos nebuvimas — Nepriimtumas)

(2016/C 270/50)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura – IREPA Onlus (Salernas, Italija), atstovaujama advokato F. Tedeschini

Atsakovai: Europos Komisija, atstovaujama F. Moro, D. Nardi ir K. Walkerová, ir Europos Sąjungos Audito Rūmai, atstovaujami N. Scafarto ir L. Massocchi

Dalykas

Pagal SESV 263 straipsnį pateiktas prašymas panaikinti 2014 m. rugsėjo 30 d. Komisijos išduotą debeto avizą dėl 458 347,35 EUR sumos grąžinimo, 2013 m. vasario 27 d. Audito Rūmų ataskaitą, 2013 m. liepos 12 d. ir 2014 m. rugpjūčio 6 d. Komisijos raštus ir visus ankstesnius, susijusius ar vėlesnius aktus, turinčius poveikį ieškovės teisinei turtinei padėčiai, įskaitant tuos, kurie šiuo metu nežinomi.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtą.
2. Istituto di ricerche economiche per la pesca e l'acquacoltura – IREPA Onlus padengia savo, Europos Komisijos ir Europos Sąjungos Audito Rūmų patirtas bylinėjimosi išlaidas.

(¹) OL C 65, 2015 2 23.

2016 m. birželio 8 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje Kohrener Landmolkerei ir DHG/Komisija(Byla T-178/15) ⁽¹⁾**(Garantuotų tradicinių gaminių sistema — Reglamentas (ES) Nr. 1151/2012 — Komisijos raštas, informuojantis kompetentingas nacionalines institucijas, kad jų prieštaravimas pateiktas pavėluotai — Akivaizdžiai teisiškai nepagrįstas ieškinys)**

(2016/C 270/51)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovės: Kohrener Landmolkerei GmbH (Penig, Vokietija) ir DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH (Froburgas, Vokietija), atstovaujamos advokato A Wagner

Atsakovė: Europos Komisija, atstovaujama J. Guillem Carrau ir G. von Rintelen

Dalykas

Prašymas pagrįstas SESV 263 straipsniu, o juo siekiama panaikinti sprendimą, išdėstytą 2015 m.; vasario 9 d. Komisijos Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinio direktorato B direktorato „Daugiašaliai ryšiai, kokybės politika“ direktoriaus rašte su nuoroda Ares (2015)529719, kuriuo Vokietijos kompetentingos institucijos informuojamos, jog jų 2015 m. sausio 5 d. pateiktas prieštaravimas pagal 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų (OL L 343, 2012, p. 1) 51 straipsnio 1 dalį yra pavėluotas.

Rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį kaip akivaizdžiai teisiškai nepagrįstą.
2. Kohrener Landmolkerei GmbH ir DHG Deutsche Heumilchgesellschaft mbH padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 245, 2015 7 27.

2016 m. balandžio 18 d. pareikštas ieškinys byloje Grizzly Tools/Komisija

(Byla T-168/16)

(2016/C 270/52)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Ieškovė: Grizzly Tools GmbH & Co. KG (Grosostheimas, Vokietija), atstovaujama advokato H. Fischer

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2016 m. vasario 8 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2016/175 dėl Ispanijos pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2006/42/EB priimtos priemonės, kuria draudžiama pateikti rinkai tam tikro tipo slėginius plautuvus (OL L 33, p. 12),
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas: Esminių procedūrinių reikalavimų pažeidimas

Ieškovė teigia, kad ginčijamas sprendimas pažeidžia SESV 296 straipsnio 2 dalyje įtvirtintą reikalavimą motyvuoti, nes konstatuojamosios dalys prieštaringos ir neaiškios.

Ginčijamas sprendimas taip pat pažeidžia principą, pagal kurį Komisija turi teisingai konstatuoti faktines aplinkybes. 4 konstatuojamojoje dalyje Komisija klaidingai tvirtino, kad ieškovė EB atitikties deklaracijoje nurodė standartą EN-60335-2-67-2009, bet taip nėra.

2. Antrasis ieškinio pagrindas: Direktyvos 2006/42/EB⁽¹⁾ 11 straipsnio pažeidimas

Šiuo klausimu teigiama, kad Komisija klaidingai pripažino, kad Ispanijos patvirtinta priemonė, kuria draudžiama pateikti rinkai, yra pateisinama.

Ispanijos institucijos ir Komisija slėginius plautuvus traktavo kaip dvigubos paskirties prietaisus, kurie gali būti ne tik nešiojamieji, bet ir rankiniai. Todėl jos manė esant būtina nustatyti aukštesnius saugos standartus, nors slėginiai plautuvai nėra skirti naudoti kaip rankiniai prietaisai ir jų naudojimas kaip rankinių slėginių plautuvų nėra pagrįstai numanomas netinkamas naudojimas, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2006/42/EB 11 straipsnio 1 dalį.

⁽¹⁾ 2006 m. gegužės 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/42/EB dėl mašinų, iš dalies keičianti Direktyvą 95/16/EB (OL L 157, p. 24).

2016 m. gegužės 3 d. pareikštas ieškinys byloje „Keturi kambariai“/EUIPO – Coffee In (coffee inn)

(Byla T-202/16)

(2016/C 270/53)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovė: UAB „Keturi kambariai“ (Vilnius, Lietuva), atstovaujama advokatės R. Pumputienės

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: AS Coffee In (Talinas, Estija)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, savininkė: ieškovė

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: vaizdinis Sąjungos prekių ženklas su reikalavimu dėl spalvos „juodas, oranžinis, baltas“ kuriame yra žodiniai elementai „coffee inn“ – Registracijos paraiška Nr. 11 475 233

Procedūra EUIPO: protesto procedūra

Ginčijamas sprendimas: 2016 m. kovo 3 d. EUIPO ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 137/2015-4

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą ir at mesti protestą bei leisti įregistruoti prekių ženklą dėl kurio pateikta registracijos paraiška,
- priteisti iš EUIPO ir įstojusios į bylą šalies bylinėjimosi išlaidas, įskaitant patirtąsias nagrinėjant bylą apeliacinėje taryboje.

Pagrindai, kuriais remiamasi

- Reglamento Nr. 207/2009 42 straipsnio 2 ir 3 dalių punkto pažeidimas,
- Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas.

2016 m. gegužės 11 d. pareikštas ieškinys byloje Hansen Medical/EUIPO – Covidien (MAGELLAN)

(Byla T-222/16)

(2016/C 270/54)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovė: Hansen Medical, Inc. (Mauntin Vju, Kalifornija, Jungtinės Valstijos), atstovaujama solisitoriaus R. Kunze, advokatų G. Würtenberger, T. Wittmann

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Covidien AG (Neuhausen am Rheinfall, Šveicarija)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, savininkė: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: žodinis Sąjungos prekių ženklas MAGELLAN –ES prekių ženklas Nr. 5 437 711

Procedūra EUIPO: registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra

Ginčijamas sprendimas: 2016 m. vasario 3 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimas sujungtose bylose R 3092/2014-2 ir R 3118/2014-2

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš EUIPO bylinėjimosi.

Pagrindai, kuriais remiamasi

- Reglamento Nr. 207/2009 15 straipsnio, 51 straipsnio 1 dalies a punkto, 57 straipsnio 1 dalies 63 straipsnio 2 dalies, 64 straipsnio, 75 straipsnio, 76 straipsnio 2 dalies ir 77 straipsnio punkto pažeidimas.
-

2016 m. gegužės 6 d. pareikštas ieškinys byloje *Pio De Bragança/EUIPO – Ordem de São Miguel da Ala (QUIS UT DEUS)*

(Byla T-229/16)

(2016/C 270/55)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: portugalų

Šalys

Ieškovas: Duarte Pio De Bragança (Sintra, Portugalija), atstovaujamas advokato J. Sardinha

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: *Ordem de São Miguel da Ala* (Lisabona, Portugalija)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, savininkė: kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: vaizdinis prekių ženklas, kuriame yra žodinis elementas „quis ut deus“ – Europos Sąjungos prekių ženklas Nr. 005747936

Procedūra EUIPO: registracijos panaikinimo procedūra

Ginčijamas sprendimas: 2016 m. vasario 26 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 621/2015-2

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą ir, dėl tos priežasties, dėl nenaudojimo iš tikrųjų pripažinti panaikintu prekių ženklą, dėl kurio kilo ginčas, įskaitant 6 klasei priskiriamas prekes „metalinės iškabos“;
- priteisti iš EUIPO bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindai, kuriais remiamasi

2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo 15 straipsnio 1 dalies ir 51 straipsnio 1 dalies a punkto ir 2 dalies pažeidimas, nes (šis ieškinys) pareikštas pagal 2015 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2015/2424, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo ir Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2868/95, skirtas įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo, ir kuriuo panaikinamas Komisijos reglamentas (EB) Nr. 2869/95 dėl Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženklo ir pramoniniam dizainui) mokamų mokesčių, 65 straipsnį.

2016 m. gegužės 14 d. pareikštas ieškinys byloje *Klyuyev/Taryba*

(Byla T-240/16)

(2016/C 270/56)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovas: Andriy Klyuyev (Doneckas, Ukraina), atstovaujamas baristerių B. Kennelly ir J. Pobjoy bei solisitorių R. Gherson ir T. Garner

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2016 m. kovo 4 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2016/318, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/119/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje, ir 2016 m. kovo 4 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/311, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 208/2014 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje, kiek jie taikomi ieškovui,
- nepatenkinus pirmojo reikalavimo, pripažinti, kad 2014 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimo 2014/119/BUSP (su pakeitimais) 1 straipsnio 1 dalis ir 2014 m. kovo 5 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 208/2014 (su pakeitimais) 3 straipsnio 1 dalis netaikytinos, kiek jos susijusios su ieškove, dėl neteisėtumo,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi šešiais pagrindais.

1. Grindžiant prašymą panaikinti pateiktas pirmasis ieškinio pagrindas, susijęs tuo, kad Taryba nenustatė tinkamo ginčijamų priemonių teisinio pagrindo.
 - Ieškovas tvirtina, kad SESV 29 straipsnis nėra tinkamas 2014 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimo 2014/119/BUSP teisinis pagrindas, nes jam pareikštame kaltinime jis nebuvo nurodytas kaip asmuo, kenkęs Ukrainos demokratijai arba neleidęs Ukrainos gyventojams pasinaudoti jų šalies tvarios plėtros teikiama nauda (kaip tai suprantama pagal ESS 23 straipsnį ir ESS 21 straipsnio 2 dalies bendrąsias nuostatas). Kadangi trečiasis iš dalies keičiantis sprendimas negalioja, ieškovas teigia, kad Taryba negalėjo remtis SESV 215 straipsnio 2 dalimi priimdama 2014 m. kovo 5 d. Tarybos reglamentą (ES) Nr. 208/2014.
2. Grindžiant prašymą panaikinti pateiktas antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su ieškovo teisių pagal ESS 6 straipsnį, siejamą su ESS 2 ir 3 straipsniais bei ES pagrindinių teisių chartijos 47 ir 48 straipsniais, pažeidimu, Tarybai padarius prielaidą, kad teismo procesas Ukrainoje atitinka pagrindines žmogaus teises..
3. Grindžiant prašymą panaikinti pateiktas trečiasis ieškinio pagrindas, susijęs su tuo, kad Taryba padarė akivaizdžias vertinimo klaidas, kai nusprendė, kad buvo tenkinami kriterijai įtraukti ieškovą į sąrašus, nurodytus 2014 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimo 2014/119/BUSP (su pakeitimais) 1 straipsnio 1 dalyje ir 2014 m. kovo 5 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 208/2014 (su pakeitimais) 3 straipsnio 1 dalyje.
4. Grindžiant prašymą panaikinti pateiktas ketvirtasis ieškinio pagrindas, susijęs su tuo, kad Taryba pažeidė ieškovo teisę į gynybą ir teisę į gerą administravimą ir veiksmingą teisminę kontrolę. Konkrečiai kalbant, ieškovo teigimu, Taryba atidžiai ir nešališkai neišnagrinėjo, ar tariamos pakartotinio įtraukimo į sąrašą priežastys yra pagrįstos, atsižvelgiant į ieškovo pareiškimus, padarytus iki pakartotinio įtraukimo.
5. Grindžiant prašymą panaikinti pateiktas penktasis ieškinio pagrindas, susijęs su tuo, kad Taryba nepateisinamai ir neproporcingai pažeidė ieškovo pagrindines teises, įskaitant teisę į nuosavybės ir gero vardo apsaugą. Ieškovo teigimu, ginčijamų priemonių poveikis – tiek jo nuosavybei, tiek jo geram vardui pasaulyje – labai didelis. Taryba neįrodė, kad ieškovo turto ir ekonominių išteklių išaldymas susijęs su teisėtu tikslu arba pateisinamas tokiu tikslu, jau nekalbant apie išaldymo proporcingumą šiam tikslui.

6. Grindžiant prašymą pripažinti neteisėtumą pateiktas šeštasis ieškinio pagrindas, susijęs su tuo, kad tuo atveju, jeigu, priešingai trečiajame ieškinio pagrinde nurodytiems argumentams, 2014 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimo 2014/119/BUSP (su pakeitimais) 1 straipsnio 1 dalis ir 2014 m. kovo 5 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 208/2014 (su pakeitimais) 3 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos kaip apimančios a) bet kokį Ukrainos institucijų atliekamą tyrimą, neatsižvelgiant į tai, ar jis grindžiamas, kontroliuojamas ar prižiūrimas kokiu nors teismo sprendimu ar procesu, ir (arba) b) „valstybės pareigūno piktnaudžiavimą tarnyba siekiant gauti nepagrįstos naudos“, neatsižvelgiant į tai, ar pareikštas kaltinimas dėl valstybės lėšų pasisavinimo, įtraukimo į sąrašą kriterijus neturėtų tinkamo teisinio pagrindo, atsižvelgiant į savavališką jo aprėptį ir taikymo sritį, kuriuos lemtų toks platus aiškinimas, ir (arba) būtų neproporcingas 2014 m. kovo 5 d. Tarybos sprendimo 2014/119/BUSP 1 straipsnio 1 dalies ir 2014 m. kovo 5 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 208/2014 3 straipsnio 1 dalies tikslams. Todėl šios nuostatos yra neteisėtos.

2016 m. gegužės 17 d. pareikštas ieškinys byloje *Stavytskyi/Taryba*

(Byla T-242/16)

(2016/C 270/57)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovas: Edward Stavytskyi (Belgija), atstovaujamas solisitoriaus J. Grayston, advokatų P. Gjørtler, G. Pandey ir D. Rovetta

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2016 m. kovo 4 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2016/318, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2014/119/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje, ir 2016 m. kovo 4 d. Tarybos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2016/311, kuriuo įgyvendinamas Reglamentas (ES) Nr. 208/2014 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Ukrainoje, kiek šiais aktais ieškovas paliekamas asmenų ir subjektų, kuriems taikomos ribojamosios priemonės, sąrašė,
- priteisti iš Tarybos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdamas ieškinį ieškovas remiasi keturiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas, susijęs su tuo, kad įtraukimas į sąrašą yra neteisėtas, nes įtraukimo kriterijai buvo iš dalies pakeisti taip, kad būtų galima įtraukti į sąrašą remiantis vien baudžiamojo proceso vykdymu, visiškai nereikalaujant teismo patvirtinimo.
2. Antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su tuo, kad Taryba nurodė nepakankamus ir stereotipinius motyvus, nes ji tik nukopijavo su įtraukimu į sąrašus susijusiuose teisės aktuose pateiktą tekstą.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas, susijęs su tuo, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, nes neturėjo pakankamai rimto faktinio pagrindo įtraukti ieškovą į sąrašą remdamasi tuo, kad Ukrainos valdžios institucijos jo atžvilgiu vykdo baudžiamąjį procesą dėl viešųjų lėšų ar turto pasisavinimo.

4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas, susijęs su tuo, kad priemonės, kurių ėmėsi Taryba, kiek tai susiję su ieškovu, nėra užsienio politikos teisės aktai, o veikiau tarptautinio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose priemonės, kurios dėl tos priežasties patvirtintos remiantis klaidingu teisiniu pagrindu.

2016 m. gegužės 13 d. pareikštas ieškinyje byloje *Trasta Komerbanka ir kt./ECB*

(Byla T-247/16)

(2016/C 270/58)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovai: *Trasta Komerbanka AS* (Ryga, Latvija) ir 6 kiti, atstovaujami advokatų O. Behrends, L. Feddern ir M. Kirchner

Atsakovas: Europos Centrinis Bankas

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2016 m. kovo 3 d. ECB sprendimą panaikinti *Trasta Komerbanka AS* banko licenciją ir
- priteisti iš atsakovo visas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami ieškinį ieškovai remiasi šešiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad ECB kruopščiai ir nešališkai neišnagrinėjo ir neįvertino visų faktinių aplinkybių, įskaitant tai (tačiau tuo neapsiribojant), kad ECB tinkamai neatsižvelgė į faktą, jog Latvijos vietos priežiūros institucijos pateikta informacija ir dokumentai buvo netikslūs.
2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad ECB pažeidė proporcingumo principą, nepripažinusi, jog galimos alternatyvios priemonės.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad ECB pažeidė vienodo požiūrio principą.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad ECB pažeidė BPM reglamento ⁽¹⁾ 19 straipsnį ir 75 konstatuojamąją dalį ir piktnaudžiavo įgaliojimais (*détournement de pouvoir*).
5. Penktasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad ECB pažeidė teisėtų lūkesčių ir teisinio saugumo principus.
6. Šeštasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad ECB pažeidė procedūrinės taisyklės, tarp jų – teisę būti išklausytam, teisę susipažinti su byla, teisę į tinkamai motyvuotą sprendimą, BPM pagrindų reglamento ⁽²⁾ 83 straipsnio 1 dalį ir teisę į sąžiningą administracinę procedūrą.

⁽¹⁾ 2013 m. spalio 15 d. Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2013, kuriuo Europos Centriniam Bankui pavedami specialūs uždaviniai, susiję su rizikos ribojimu pagrįstos kredito įstaigų priežiūros politika (OL L 287, 2013, p. 63).

⁽²⁾ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Centrinio Banko reglamentas (ES) Nr. 468/2014, kuriuo sukuriamas Europos Centrinio Banko, nacionalinių kompetentingų institucijų ir nacionalinių paskirtųjų institucijų bendradarbiavimo Bendrame priežiūros mechanizme struktūra (BPM pagrindų reglamentas) (ECB/2014/17) (OL L 141, 2014, p. 1).

2016 m. gegužės 19 d. pareikštas ieškinys byloje *Walfood/EUIPO – Romanov Holding (CHATKA)***(Byla T-248/16)**

(2016/C 270/59)

*Kalba, kuria surašytas ieškinys: prancūzų***Šalys***Ieškovė: Walfood SA (Liuksemburgas, Liuksemburgas), atstovaujama advokato E. Cornu**Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)**Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: Romanov Holding, SL (La Moraleja, Ispanija)***Su procedūra EUIPO susijusi informacija***Prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, savininkė: ieškovė**Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: vaizdinis Europos Sąjungos prekių ženklas, kuriame yra žodinis elementas „CHATKA“ – Europos Sąjungos prekių ženklas Nr. 943670**Procedūra EUIPO: Registracijos pripažinimo negaliojančia procedūra**Ginčijamas sprendimas: 2016 m. kovo 21 d. EUIPO penktosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 150/2015-5***Reikalavimai***Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:*

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindas, kuriuo remiamasi

- Reglamento Nr. 207/2009 57 straipsnio 2 ir 3 dalių pažeidimas.

2016 m. gegužės 25 d. pareikštas ieškinys byloje *Portugalija/Komisija***(Byla T-261/16)**

(2016/C 270/60)

*Proceso kalba: portugalų***Šalys***Ieškovė: Portugalijos Respublika, atstovaujama L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão ir J. Saraiva de Almeida**Atsakovė: Europos Komisija*

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2016 m. kovo 17 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2016/417 dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) (OL L 75, p. 16, klaidų ištaisymas OL L 95, 2016 4 9, p. 20) tiek, kiek jame nuspręsta, kad nefinansuojama 385 762,22 EUR suma, Portugalijos deklaruota kaip išlaidos, finansuotinos kaip specialioji parama pagal 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 68 straipsnį 2011, 2012 ir 2013 mokestiniais metais;
- priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas, susijęs su tuo, kad pažeista Komisijos reglamento Nr. 1122/2009 46 straipsnio 2 dalis – Portugalijos valdžios institucijų vykdomas visų teisės normų dėl kontrolės, susijusios su „papildoma išmoka už gyvulį, lygiavertį meldžiamai karvei“, kurią Portugalijos vyriausybė numatė kaip specialiąją paramą pagal Tarybos reglamento Nr. 73/2009 86 straipsnį, laikymasis.
2. Antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su tuo, kad pažeista Tarybos reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio 2 dalis, nes netenkinami reikalavimai, Komisijos įtvirtinti dokumente Nr. VI/5330/97 nustatytose vieningose gairėse tam, kad būtų galima taikyti vienkartinę 2 % dydžio finansinę korekciją.

2016 m. gegužės 25 d. pareikštas ieškinys byloje *Graikija/Komisija*

(Byla T-272/16)

(2016/C 270/61)

Proceso kalba: graikų

Šalys

Ieškovė: Graikijos Respublika, atstovaujama G. Kanellopoulos, O. Tsirkinidou, A. Vasilopoulou ir D. Ntourntourea

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą 2016 m. kovo 17 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą dėl valstybių narių patirtų tam tikrų išlaidų nefinansavimo Europos Sąjungos lėšomis iš Europos žemės ūkio garantijų fondo (EŽŪGF) ir Europos žemės ūkio fondo kaimo plėtrai (EŽŪFKP) (pranešta dokumentu Nr. C(2016) 1509 ir paskelbta 2016 m. kovo 22 d. *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* L 75, p. 16):
 - a) tiek, kiek juo nuspręsta Europos Sąjungos lėšomis nefinansuoti iš viso 166 797 866,22 EUR išlaidų, patirtų atsietosios tiesioginės pagalbos srityje 2012 ir 2013 paraiškų teikimo metais, ir visų pirma nustatyta 1) fiksuoto 25 % dydžio finansinė korekcija už 2012 finansinius metus ir 2) fiksuoto dydžio finansinė korekcija ir vienkartinė finansinė korekcija už 2013 finansinius metus;

- b) tiek, kiek juo nuspręsta Europos Sąjungos lėšomis nefinansuoti iš viso 3 880 460,50 EUR išlaidų, patirtų „Kaimo plėtros, EŽŪFKP, 1 ir 3 krypties priemonės – Investavimą skatinančios priemonės (2007–2013 m.)“ dalyje, ir visų pirma nustatyta 1) fiksuoto 5 % dydžio finansinė korekcija už 2010-2013 m., kiek tai susiję su 125 priemone, ir 2) vienkartinė finansinė korekcija už 2011-2013 m.;
- c) tiek, kiek juo visiškai neįgyvendinamas galutinis 2015 m. lapkričio 19 d. Europos Sąjungos Bendrojo Teismo sprendimas byloje T-107/14 ir dėl to Graikijos Respublikai nedelsiant negražinama 29 366 975,06 EUR suma; ir

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi aštuoniais panaikinimo pagrindais.

Konkrečiai dėl 166 797 866,22 EUR dydžio finansinės korekcijos, susijusios su išlaidomis, patirtomis atsietosios tiesioginės pagalbos srityje 2012 ir 2013 paraiškų teikimo metais, Graikijos Respublika nurodo tris panaikinimo pagrindus.

Pirmasis panaikinimo pagrindas, susijęs su 2012 paraiškų teikimo metams taikoma korekcija, grindžiamas klaidingu Reglamento Nr. 796/2004⁽¹⁾ 2 straipsnio 2 punkto (ir vėlesnės Reglamento Nr. 1120/2009⁽²⁾ 2 straipsnio c punkto) nuostatos aiškinimu ir taikymu.

Antrasis panaikinimo pagrindas, irgi susijęs su 2012 paraiškų teikimo metams taikoma korekcija, grindžiamas klaidingu dokumente VI/5530/1997 pateiktų gairių aiškinimu ir taikymu, kiek tai susiję su 25 % dydžio finansinės korekcijos už 2012 m. taikymo sąlygų buvimu; be to, nurodoma, kad Komisija peržengė savo diskrecijos ribas, taigi pažeidė proporcingumo principą (A dalis) ir kad finansinė korekcija apskaičiuota klaidingai (B dalis).

Trečiajame panaikinimo pagrinde, susijusiame su 2013 paraiškų teikimo metams taikoma korekcija, tvirtinama, kad ji yra neteisėta, nesąžininga ir prieštaringa, kad grindžiama klaidingu dokumente VI/5530/1997 pateiktų gairių aiškinimu ir taikymu ir kad ja pažeidžiami gero administravimo, proporcingumo ir *ne bis in idem* principai bei gynybos teisės.

Toliau dėl finansinės korekcijos, susijusios su „Kaimo plėtros, EŽŪFKP, 1 ir 3 krypties priemonės – Investavimą skatinančios priemonės (2007–2013 m.)“ dalimi, nurodomi keturi panaikinimo pagrindai.

Ketvirtajame ir penktajame panaikinimo pagrinduose, susijusiuose su 125 priemonei taikoma korekcija, nurodomas teisinio pagrindo ir motyvų nebuvimas bei fakto klaida, nes administravimo institucija savo kompetencija naudojosi teisėtai ir visa apimtimi (ketvirtasis panaikinimo pagrindas), o nustatant fiksuoto 5 % dydžio finansinę korekciją, sudarančią 506 480,19 EUR, 2010 finansiniais metais patirtoms išlaidoms buvo pažeistas Reglamento Nr. 1290/2005⁽³⁾ 31 straipsnis, nes šios išlaidos buvo patirtos daugiau nei 24 mėnesiai prieš Komisijai informuojant valstybes nares apie patikrinimo rezultatus.

Šeštajame panaikinimo pagrinde, susijusiame su 121 priemonei taikoma korekcija, teigiama, kad sprendimas yra neteisėtas, nes taikoma korekcija ir pagal analogiją su Reglamento Nr. 809/2014⁽⁴⁾ 63 straipsniu jai apskaičiuoti naudojamas metodas prieštarauja Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsniui ir Komisijos dokumente VI/5530/1997 pateiktoms gairėms; be to, jos taikymas sukelia pasekmes, kurios, palyginti su konstatuotais trūkumais, yra neproporcingos. Papildomai dėl tos pačios priemonės septintajame panaikinimo pagrinde nurodomas teisinio pagrindo ir ginčijamo sprendimo motyvų nebuvimas, taip pat Komisijos dokumente VI/5530/1997 pateiktų gairių pažeidimas.

Aštuntasis panaikinimo pagrindas susijęs su SESV 266 straipsnio pažeidimu, kiek tai susiję su Komisijos pareiga imtis priemonių Teisingumo Teismo sprendimui įvykdyti, nes Komisija po to, kai buvo priimtas Bendrojo Teismo sprendimas byloje T-107/14, negrąžino Graikijos Respublikai 29 366 975,06 EUR sumos, ir su gero administravimo, teisinio saugumo ir lojalaus Komisijos ir valstybių narių bendradarbiavimo principų pažeidimu.

- ⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 21 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 796/2004, nustatantis išsamias kompleksinio paramos susiejimo, moduliavimo ir integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, numatytų Tarybos reglamente (EB) Nr. 1782/2003, nustatančiame bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrąją žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančiame tam tikras paramos schemas ūkininkams, įgyvendinimo taisykles (OL L 141, 2004, p. 18; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 3 sk., 44 t., p. 243).
- ⁽²⁾ 2009 m. spalio 29 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1120/2009, kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009, nustatančio bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatančio tam tikras paramos schemas ūkininkams, III antraštinėje dalyje numatytos bendrosios išmokos schemos taikymo taisyklės (OL L 316, 2009, p. 1).
- ⁽³⁾ 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 209, 2005, p. 1).
- ⁽⁴⁾ 2014 m. liepos 17 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 809/2014, kuriuo nustatomos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013 nuostatų dėl integruotos administravimo ir kontrolės sistemos, kaimo plėtros priemonių ir kompleksinės paramos taikymo taisyklės (OL L 227, 2014, p. 69).

2016 m. gegužės 30 d. pareikštas ieškinys byloje *Sun Media/EUIPO – Meta4 Spain (METAPORN)*

(Byla T-273/16)

(2016/C 270/62)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovė: *Sun Media Ltd* (Centrinis Honkongas, Honkongo specialusis administracinis regionas, Kinija), atstovaujama advokato A. Schneider

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: *Meta4 Spain, SA* (Las Rozas, Ispanija)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, savininkė: ieškovė

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: žodinis Europos Sąjungos prekių ženklas, „METAPORN“ – Registracijos paraiška Nr. 11 819 281

Procedūra EUIPO: protesto procedūra

Ginčijamas sprendimas: 2016 m. kovo 3 d. EUIPO antrosios apeliacinės tarybos sprendimas sujungtose bylose R 653/2015-2 ir R 674/2015-2

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- įpareigoti EUIPO ir, jei įstos į bylą raštu, kitą procedūros EUIPO šalį, padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir įpareigoti kompensuoti išlaidas, atsiradusias ieškovei dėl proceso Bendrajame Teisme ir apeliacinės procedūros EUIPO.

Pagrindai, kuriais remiamasi

- Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas,
- Reglamento Nr. 207/2009 75 ir paskesnių straipsnių pažeidimas,
- EUIPO pareigos įgyvendinti savo įgaliojimus laikantis bendrųjų Europos Sąjungos teisės principų pažeidimas.

2016 m. gegužės 27 d. pareikštas ieškinys byloje Saleh Thabet/Taryba**(Byla T-274/16)**

(2016/C 270/63)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovė: Suzanne Saleh Thabet (Kairas, Egiptas), atstovaujama baristerių B. Kennelly ir J. Pobjoy bei solisitorių G. Martin ir M. Rushton

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2016 m. kovo 18 d. Tarybos sprendimą (CFSP), kuriuo iš dalies keičiamas sprendimas 2011/172/CFSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Egipte (OL L 74, 2016, p. 40);
- pripažinti netaikomomis 2011 m. kovo 21 d. Tarybos sprendimo 2011/172/CFSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir įstaigoms atsižvelgiant į padėtį Egipte (OL L 76, 2011, p. 63) 1 straipsnio 1 dalį ir 2011 m. kovo 21 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 270/2011 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir organizacijoms atsižvelgiant į padėtį Egipte 2 straipsnio 1 dalį, tiek, kiek jos taikomos ieškovei ir todėl panaikinti sprendimą (CFSP) tiek, kiek jis taikomas ieškovei;
- priteisti iš Tarybos ieškovės išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi šešiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Taryba suklydo nustatydamą sprendimo 2011/172/CFSP („Sprendimas“) 1 straipsnio 1 dalies ir Reglamento (ES) Nr. 270/2011 („Reglamentas“) 2 straipsnio 1 dalies tinkamą teisinį pagrindą. Nėra pateikta jokių įrodymų, kad Taryba, priimdama ginčijamą sprendimą, būtų atlikusi sprendimo 1 straipsnio 1 dalies teisinio pagrindo kontrolę, nepaisant to, kad tokia pareiga yra numatyta sprendimo 5 straipsnyje. Aplinkybė, kad 2011 m. kovo 21 d. pirmą kartą priimant sprendimą, jo 1 straipsnio 1 dalis galėjo būti priimta remiantis teisėtu teisiniu pagrindu, nesuteikia šiai nuostatai teisinio pagrindo, kuris galioja iki 2016 m. ar ilgiau.
2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad buvo pažeistos ieškovės teisės pagal ES sutarties 6 straipsnį, siejamą su ESS 2 ir 3 straipsniais, ir ES pagrindinių teisių chartijos 47 ir 48 straipsnius, kai Taryba nusprendė, jog teismo procese Egipte laikomasi pagrindinių žmogaus teisių.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Taryba padarė akivaizdžią vertinimo klaidą, kai nusprendė, kad buvo įvykdytas ieškovės įtraukimo į Sprendimo 1 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento 2 straipsnio 1 dalyje numatytus sąrašus kriterijus.

4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Taryba nepakankamai motyvo sprendimą iš naujo nurodyti ieškovei.
5. Penktasis ieškinio pagrindas susijęs su ieškovės teisių į gynybą, teisės į gerą administravimą ir teisės į veiksmingą teisminę priežiūrą pažeidimais. Konkrečiai kalbant, Taryba išsamiai ir nešališkai neįvertino, ar nurodytos priežastys, kurios turėtų būti laikomos pagrindžiančiomis jos naują nurodymą, yra pagrįstos atsižvelgiant į prieš tai ieškovės pateiktus pareiškimus.
6. Šeštasis ieškinio pagrindas susijęs su tuo, kad Taryba nepateisinamai ir neproporcingai pažeidė ieškovės pagrindines teises, įskaitant teisę į nuosavybės ir reputacijos apsaugą. Tarybos sprendimo (CFSP) 2016/411 poveikis tiek ieškovės turtui, tiek ir jos reputacijai pasauliniu lygiu yra labai didelis. Taryba neįrodė, kad ieškovės lėšų ir ekonominių išteklių įšaldymu siekiama teisėtų tikslų, arba kad jis grindžiamas tokiu tikslu ir, *a fortiori*, kad yra proporcingas tokiam tikslui.

2016 m. gegužės 27 d. pareikštas ieškinys byloje *Mubarak ir kt./Taryba*

(Byla T-275/16)

(2016/C 270/64)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Ieškovai: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairas, Egiptas), Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairas), Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh (Kairas), Khadiga Mahmoud El Gammal (Kairas), atstovaujami baristerių B. Kennelly ir J. Pobjoy ir solisitorių G. Martin ir M. Rushton

Atsakovė: Europos Sąjungos Taryba

Reikalavimai

Ieškovai Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2016 m. kovo 18 d. Tarybos sprendimą (BUSP) 2016/411, kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2011/172/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir organizacijoms atsižvelgiant į padėtį Egipte (OL L 74, 2016, p. 40), kiek jis susijęs su ieškovais,
- pripažinti, kad 2011 m. kovo 21 d. Tarybos sprendimo 2011/172/BUSP dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir organizacijoms atsižvelgiant į padėtį Egipte (OL L 76, 2011, p. 63), 1 straipsnio 1 dalis ir 2011 m. kovo 21 d. Tarybos reglamento (ES) Nr. 270/2011 dėl ribojamųjų priemonių, taikytinų tam tikriems asmenims, subjektams ir organizacijoms, atsižvelgiant į padėtį Egipte (OL L 76, 2011, p. 4) 2 straipsnio 1 dalis netaikytinos ieškovams, todėl panaikinti Sprendimą (BUSP) 2016/411, kiek jis susijęs su ieškovais,
- priteisti iš Tarybos ieškovų patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdami ieškinį ieškovai remiasi šešiais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas siejamas su tuo, kad Taryba nenurodė tinkamo teisinio pagrindo Sprendimo 2011/172/BUSP (toliau – sprendimas) 1 straipsnio 1 daliai ir Reglamento (ES) Nr. 270/2011 (toliau – reglamentas) 2 straipsnio 1 daliai. Nėra įrodymų, kad Taryba peržiūrėjo sprendimo 1 straipsnio 1 dalies teisinį pagrindą priimdama Sprendimą (BUSP) 2016/411 (toliau – ginčijamas sprendimas), neatsižvelgdama į aiškią prievolę tai daryti pagal sprendimo 5 straipsnį. Tai, kad 1 straipsnio 1 dalis galėjo turėti galiojantį teisinį pagrindą pirmą kartą ją priimant 2011 m. kovo 21 d., nesuteikia šiai nuostatai galiojančio teisinio pagrindo iki 2016 m. ar dar ilgiau.

2. Antrasis ieškinio pagrindas siejamas su ieškovų teisių, turimų pagal ESS 6 straipsnį, aiškinamą kartu su ESS 2 ir 3 straipsniais, ir ES pagrindinių teisių chartijos 47 ir 48 straipsnius, pažeidimu, Tarybai padarius prielaidą, kad teismo procesas Egipte atitiko pagrindines žmogaus teises.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas siejamas su tuo, kad Taryba padarė akivaizdžių vertinimo klaidų priedama prie išvados, kad buvo tenkinami ieškovų įtraukimo į sprendimo 1 straipsnio 1 dalies ir reglamento 2 straipsnio 1 dalies sąrašus kriterijai.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas siejamas su tuo, kad Taryba nenurodė tinkamų priežasčių dėl ieškovų palikimo sąrašė.
5. Penktasis ieškinio pagrindas siejamas su tuo, kad Taryba pažeidė ieškovų teisę į gynybą ir teisę į gerą administravimą ir veiksmingą teisminį nagrinėjimą. Konkrečiai kalbant, Taryba kruopščiai ir nešališkai neišnagrinėjo to, ar nurodytos priežastys, kurios turi pateisinti palikimą sąrašė, buvo pagrįstos atsižvelgiant į tai, ką ieškovai nurodė prieš nutariant palikti sąrašė.
6. Šeštasis ieškinio pagrindas siejamas su tuo, kad Taryba be pagrindo ir neproporcingai pažeidė ieškovų pagrindines teises, įskaitant jų teisę į nuosavybės ir reputacijos apsaugą. Ginčijamo sprendimo poveikis yra didelis tiek ieškovų nuosavybei, tiek jų reputacijai pasaulyje. Taryba neįrodė, kad ieškovų turto ir ekonominių išteklių įšaldymas yra susijęs su teisėtu siekiu ar kad jis pateisinamas tokiu siekiu ir juo labiau to, kad jis yra proporcingas tokiam siekiui.

2016 m. gegužės 30 d. pareikštas ieškiny s byloje *Inpost Paczkomaty/Komisija*

(Byla T-282/16)

(2016/C 270/65)

Proceso kalba: lenkų

Šalys

Ieškovė: *Inpost Paczkomaty sp. z o.o.* (Krokuva, Lenkija), atstovaujama advokato T. Proć,

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- Panaikinti 2015 m. lapkričio 26 d. Europos Komisijos sprendimą (ES) C(2015) 8236 dėl valstybės pagalbos SA.38869 (2014/N), kurią Lenkija planuoja suteikti *Poczta Polska* kaip kompensaciją už grynąsias išlaidas teikiant universaliąsias paslaugas 2013-2015 m.,
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi septyniais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas, susijęs su, pirma, SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes Komisija nepagrįstai nusprendė, kad Europos Sąjungos bendrųjų nuostatų dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma 2.6 skirsnio 19 punkte numatytos sąlygos buvo tenkinamos, antra, sutarties normų valstybės pagalbos srityje pažeidimu ir galiausiai, su klaidingu 1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtros bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo (OL L 15, p. 14; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 3 t., p. 71, toliau – Pašto paslaugų direktyva) 7 straipsnio 2 dalies aiškinimu.

- Valstybių narių taikomos priemonės finansuojant universaliųjų paslaugų teikimą turi atitikti tiek nediskriminavimo, skaidrumo ir vienodo požiūrio principus, išplaukiančius iš SESV nuostatų, susijusių su vidaus rinkos laisvėmis (apimančiomis konkurencingą universaliosios pašto paslaugos pasirinkimą), tiek SESV 106 straipsnio 2 dalį, tačiau šiuo atveju taip nėra.
2. Antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes Komisija nepagrįstai nusprendė, kad tenkinami Europos Sąjungos bendrųjų nuostatų dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma 2.2 skirsnio 14 punkte ir 2.10 skirsnio 60 punkte nustatyti reikalavimai.
- Europos Komisija neteisingai nusprendė, kad kadangi pareiga teikti viešąją paslaugą patikėta *Poczta Polska* atitinka Pašto paslaugų direktyvoje nustatytus reikalavimus, nebūtina pradėti viešos konsultacijos ar imtis kitų tinkamų priemonių, leidžiančių įvertinti naudotojų ir paslaugos tiekėjų interesus, norint įrodyti, jog buvo tinkamai atsižvelgta į poreikius dėl universaliosios paslaugos.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas, susijęs su, pirma, SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes Komisija nepagrįstai nusprendė, kad buvo tenkinamos Europos Sąjungos bendrųjų nuostatų dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma 2.9 skirsnio 52 punkte nurodytos sąlygos, ir antra, Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 1, 3 ir 5 dalių pažeidimu.
- Komisija nepagrįstai nusprendė, kad kompensavimo fondas atitinka nediskriminavimo reikalavimus, atsižvelgiant į vienodą įmokų dydį, sudarantį daugiausiai 2 % universaliųjų paslaugų ar joms prilyginamų paslaugų teikėjo, turinčio mokėti įmokas, pajamų, nes šis tarifas taikomas vienodai visiems rinkoje veikiantiems ūkio subjektams, todėl yra diskriminuojančio pobūdžio, nes universaliųjų paslaugų teikėjų situacija skiriasi nuo joms prilyginamų paslaugų tiekėjų situacijos.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas, susijęs su Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes Komisija leido finansuoti universaliosios paslaugos išlaidas tam tikromis išimtinėmis ir specialiomis *Poczta Polska* suteiktomis teisėmis.
- Pagal Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 1 dalį valstybės narės negali teikti ar palikti galioti išimtinių ar specialių teisių kurti ir teikti pašto paslaugas. Tačiau Komisija be išlygų pritaria išimtinėms ir specialioms *Poczta Polska* suteiktoms teisėms teikiant universaliąsias pašto paslaugas.
5. Penktasis ieškinio pagrindas, susijęs su SESV 102 straipsnio, siejamo su SESV 106 straipsnio 1 dalimi, pažeidimu.
- Privalomos įmokos į kompensavimo fondą lemia antikonkurencinį pašto rinkos uždaramą.
6. Šeštasis ieškinio pagrindas, susijęs su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 16 straipsnio ir 17 straipsnio 1 dalies pažeidimu.
- Ginčijamas Komisijos sprendimas patvirtina valstybės pagalbos schemą (programą), pagal kurią neproporcingai kišamasi į ieškovės nuosavybės teisę ir neproporcingai ribojama jos laisvė užsiimti verslu.
7. Septintasis ieškinio pagrindas, susijęs su esminių reikalavimų nesilaikymu ir SESV 296 straipsnyje numatytos pareigos motyvuoti nesilaikymu.
- Komisija tiksliai nenustatė faktinių aplinkybių, o savo sprendimą keletą kartų motyvavo klaidingomis faktinėmis išvadomis. Be to, Komisija padarė motyvavimo klaidą, nes priešingai nei jos pačios praktikoje, ji kaip į sunkinančią aplinkybę neatsižvelgė į viešojo pirkimo atsisakymą, siekiant įvertinti poveikį konkurencijai.

2016 m. gegužės 30 d. pareikštas ieškinys byloje *Inpost/Komisija***(Byla T-283/16)**

(2016/C 270/66)

Proceso kalba: lenkų

Šalys*Ieškovė: Inpost S.A.* (Krokuva, Lenkija), atstovaujama advokato W. Knopkiewicz,*Atsakovė: Europos Komisija***Reikalavimai**

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- Panaikinti 2015 m. lapkričio 26 d. Europos Komisijos sprendimą (ES) C(2015) 8236 dėl valstybės pagalbos SA.38869 (2014/N), kurią Lenkija planuoja suteikti *Poczta Polska* kaip kompensaciją už grynąsias išlaidas teikiant universaliąsias paslaugas 2013–2015 m.,
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Griždama ieškinį ieškovė remiasi septyniais pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas, susijęs su, pirma, SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes Komisija nepagrįstai nusprendė, kad Europos Sąjungos bendrųjų nuostatų dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma 2.6 skirsnio 19 punkte numatytos sąlygos buvo tenkinamos, antra, sutarties normų valstybės pagalbos srityje pažeidimu ir galiausiai, su klaidingu 1997 m. gruodžio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 97/67/EB dėl Bendrijos pašto paslaugų vidaus rinkos plėtros bendrųjų taisyklių ir paslaugų kokybės gerinimo (OL L 15, p. 14; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 6 sk., 3 t., p. 71, toliau – Pašto paslaugų direktyva) 7 straipsnio 2 dalies aiškinimu.
 - Valstybių narių taikomos priemonės finansuojant universaliųjų paslaugų teikimą turi atitikti tiek nediskriminavimo, skaidrumo ir vienodo požiūrio principus, išplaukiančius iš SESV nuostatų, susijusių su vidaus rinkos laisvėmis (apimančiomis konkurencingą universaliosios pašto paslaugos pasirinkimą), tiek SESV 106 straipsnio 2 dalį, tačiau šiuo atveju taip nėra.
2. Antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes Komisija nepagrįstai nusprendė, kad tenkinami Europos Sąjungos bendrųjų nuostatų dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma 2.2 skirsnio 14 punkte ir 2.10 skirsnio 60 punkte nustatyti reikalavimai.
 - Europos Komisija neteisingai nusprendė, kad kadangi pareiga teikti viešąją paslaugą patikėta *Poczta Polska* atitinka Pašto paslaugų direktyvoje nustatytus reikalavimus, nebūtina pradėti viešos konsultacijos ar imtis kitų tinkamų priemonių, leidžiančių įvertinti naudotojų ir paslaugos tiekėjų interesus, norint įrodyti, jog buvo tinkamai atsižvelgta į poreikius dėl universaliosios paslaugos.
3. Trečiasis ieškinio pagrindas, susijęs su, pirma, SESV 106 straipsnio 2 dalies pažeidimu, nes Komisija nepagrįstai nusprendė, kad buvo tenkinamos Europos Sąjungos bendrųjų nuostatų dėl valstybės pagalbos kompensacijos už viešąją paslaugą forma 2.9 skirsnio 52 punkte nurodytos sąlygos, ir antra, Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 1, 3 ir 5 dalių pažeidimu.

- Komisija nepagrįstai nusprendė, kad kompensavimo fondas atitinka nediskriminavimo reikalavimus, atsižvelgiant į vienodą įmokų dydį, sudarantį daugiausiai 2 % universaliųjų paslaugų ar joms prilyginamų paslaugų teikėjo, turinčio mokėti įmokas, pajamų, nes šis tarifas taikomas vienodai visiems rinkoje veikiantiems ūkio subjektams, todėl yra diskriminuojančio pobūdžio, nes universaliųjų paslaugų teikėjų situacija skiriasi nuo joms prilyginamų paslaugų tiekėjų situacijos.
4. Ketvirtasis ieškinio pagrindas, susijęs su Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 1 dalies pažeidimu, nes Komisija leido finansuoti universaliosios paslaugos išlaidas tam tikromis išimtinėmis ir specialiomis *Poczta Polska* suteiktomis teisėmis.
- Pagal Pašto paslaugų direktyvos 7 straipsnio 1 dalį valstybės narės negali teikti ar palikti galioti išimtinių ar specialių teisių kurti ir teikti pašto paslaugas. Tačiau Komisija be išlygų pritaria išimtinėms ir specialioms *Poczta Polska* suteiktoms teisėms teikiant universaliąsias pašto paslaugas.
5. Penktasis ieškinio pagrindas, susijęs su SESV 102 straipsnio, siejamo su SESV 106 straipsnio 1 dalimi, pažeidimu.
- Privalomos įmokos į kompensavimo fondą lemia antikonkurencinį pašto rinkos uždaramą.
6. Šeštasis ieškinio pagrindas, susijęs su Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 16 straipsnio ir 17 straipsnio 1 dalies pažeidimu.
- Ginčijamas Komisijos sprendimas patvirtina valstybės pagalbos schemą (programą), pagal kurią neproporcingai kišamasi į ieškovės nuosavybės teisę ir neproporcingai ribojama jos laisvė užsiimti verslu.
7. Septintasis ieškinio pagrindas, susijęs su esminių reikalavimų nesilaikymu ir SESV 296 straipsnyje numatytos pareigos motyvuoti nesilaikymu.
- Komisija tiksliai nenustatė faktinių aplinkybių, o savo sprendimą keletą kartų motyvavo klaidingomis faktinėmis išvadomis. Be to, Komisija padarė motyvavimo klaidą, nes priešingai nei jos pačios praktikoje, ji kaip į sunkinančią aplinkybę neatsižvelgė į viešojo pirkimo atsisakymą, siekiant įvertinti poveikį konkurencijai.

2016 m. gegužės 23 d. pareikštas ieškinys byloje *Gulli/EUIPO – Laverana (Lybera)*

(Byla T-284/16)

(2016/C 270/67)

Kalba, kuria surašytas ieškinys: anglų

Šalys

Ieškovas: Diego Gulli (Genuja, Italija), atstovaujamas advokatų M. Andreolini ir F. Andreolini

Atsakovė: Europos Sąjungos intelektinės nuosavybės tarnyba (EUIPO)

Kita procedūros Apeliacinėje taryboje šalis: *Laverana GmbH & Co.KG* (Venigzenas, Vokietija)

Su procedūra EUIPO susijusi informacija

Prekių ženklo, dėl kurio kilo ginčas, savininkas: ieškovas

Prekių ženklas, dėl kurio kilo ginčas: vaizdinis ES prekių ženklas, kuriame yra žodinis elementas „Lybera“ – Registracijos paraiška Nr. 12 155 743

Procedūra EUIPO: protesto procedūra

Ginčijamas sprendimas: 2016 m. kovo 17 d. EUIPO penktosios apeliacinės tarybos sprendimas byloje R 3219/2014-5

Reikalavimai

Ieškovas Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš atsakovės bylinėjimosi išlaidas.

Pagrindas, kuriuo remiamasi

- Reglamento Nr. 207/2009 8 straipsnio 1 dalies b punkto pažeidimas.

2016 m. gegužės 30 d. pareikštas ieškinys byloje Belgija/Komisija

(Byla T-287/16)

(2016/C 270/68)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Belgijos Karalystė, atstovaujama J.-C. Halleux ir M. Jacobs, padedamų advokatų É. Grégoire ir J. Mariani

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- pirmiausia panaikinti 2016 m. kovo 17 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimą (ES) 2016/417, kiek jame nuspręsta nefinansuoti Europos Sąjungos lėšomis Belgijos Karalystės 9 601 619,00 eurų išlaidų (biudžeto punktas 6701),
- nepatenkinus pirmojo reikalavimo, iš dalies panaikinti minėtą sprendimą nefinansuoti Europos Sąjungos lėšomis 9 601 619 eurų išlaidų, kiek į šią sumą yra įtraukta 4 106 470,02 eurų suma, kuria EŽŪGF pasinaudojo anksčiau,
- priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas susijęs su 2005 m. birželio 21 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1290/2005 dėl bendrosios žemės ūkio politikos finansavimo (OL L 209, p. 1) 31 straipsnio 1 dalies ir 32 straipsnio 8 dalies pažeidimu dėl to, jog Komisija neįrodė, kad Belgijos mokėjimų agentūros patirtos išlaidos neatitinka Sąjungos teisės ir kad nesusigrąžinimo ar pažeidimo priežastis yra pažeidimas ar neatidumas, dėl kurio atsakingas *Bureau d'intervention et de restitution belge* (Belgijos intervencijos ir grąžinimo biuras, BIRB).
2. Antrasis ieškinio pagrindas, nurodomas papildomai, susijęs su Reglamento Nr. 1290/2005 31 straipsnio 2 dalies ir proporcingumo principo pažeidimu dėl to, kad suma, kurios nuspręsta nefinansuoti, neatitiko konstatuoto neatitikimo reikšmingumo, ir nebuvo atsižvelgta į Europos Sąjungai padarytą finansinę žalą.

2016 m. birželio 3 d. pareikštas ieškinys byloje *Inox Mare/Komisija*

(Byla T-289/16)

(2016/C 270/69)

Proceso kalba: italų

Šalys

Ieškovė: *Inox Mare Srl* (Riminis, Italija), atstovaujama advokatės R. Holzeisen

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- panaikinti 2015 m. lapkričio 26 d. galutinę ataskaitą OF/2013/0086/B1 THOR (2015) 40189 dėl didelio jos neteisėtumo;
- ir dėl to panaikinti 2015 m. gruodžio 9 d. rekomendaciją dėl veiksmų, kurių reikia imtis po OLAF tyrimo THOR (2015) 4257;
- priteisti bylinėjimosi išlaidas iš atsakovės.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šis ieškinys pareikštas dėl ginčijamų aktų, nes juose konstatuota, kad ieškovė kelerius metus vengė mokėti maito mokesčius ir antidempingo muitus. Šiuo klausimu ieškovė tvirtina importavusi didelius kiekius iš nerūdijančio plieno pagamintų tvirtinimo detalių, pasitikėdama teisingumu to, ką daug kartų patvirtino Filipinų muitinė dėl dviejų Filipinų bendrovių tiekiamų prekių tariamai Filipinų kilmės, kol sužinojo apie tai, kad Europos Sąjunga prieš Filipinus pradėjo priemonių vengimo tyrimą remdamasi įtarimais, kad minėtos prekės iš tiesų yra Taivano kilmės, taigi paprasčiausiai įvežtos į Europos Sąjungą iš Taivano per Filipinus.

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis (pirminis) ieškinio pagrindas susijęs su galimybe pagal SESV 263 straipsnį ginčyti aktus, dėl kurių pareikštas ieškinys.

- Šiuo klausimu nurodoma, kad ginčijami aktai, nepaisant to, jog jų teisinį pavadinimą galima suprasti priešingai, iš esmės yra privalomi Italijos muitinei ir sukelia tiesiogines teises pasekmes, kurios pažeidžia ieškovės asmeninius ir faktinius interesus bei teises, pakeisdamos jos teisinę padėtį, ir būtent atsižvelgiant į: 1) muitų kaip „Sąjungos nuosavų išteklių“ pobūdį ir iš to išplaukiančias pareigas valstybėms narėms, kurioms paprasčiausiai pavesta surinkti muitus, 2) OLAF kaip administracinių tyrimų institucijos, kuri pakeičia Europos Komisiją atliekant išorės tyrimus, pobūdį, 3) Europos Komisijos kaip vykdomąsias funkcijas atliekančios Europos Sąjungos institucijos vaidmenį taikant Europos Sąjungos muitinės kodeksą.
- Jeigu šiomis teisinėmis aplinkybėmis būtų neigiama galimybė tiesiogiai pagal SESV 263 straipsnį ginčyti OLAF aktus, dėl kurių ieškovė pareiškė ieškinį, tai reikštų, kad neigiama pagrindinė ieškovės teisė į veiksmingą teisinę gynybą ir taip pažeidžiamas Pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnis bei EŽTK 13 straipsnis.

2. Antrasis ieškinio pagrindas susijęs su ginčijamų aktų neteisėtumu.

- Šiuo klausimu nurodoma, kad galutinėje ataskaitoje OF/2013/0086/B1 – THOR (2015) 40189 nėra kai kurių pagrindinių elementų, kuriuos teisės aktų leidėjas 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 ⁽¹⁾ yra numatęs kaip būtinus, o iš to išplaukia didelis jos neteisėtumas ir visiškai įrodomosios galios nebuvimas.
- Ginčijamas aktas neteisėtas dėl tokių priežasčių: nėra nuorodų apie procedūrinę garantijas, apie su tyrimu susijusius asmenis, apie ieškovės teisėtų atstovų išklausymą, apie reikalaujamą preliminarų teisinį kvalifikavimą, nemotyvuotas ir prieštaringas kompetentingų institucijų atsakomybės atmetimas, OLAF padarytas pareigos savo tyrimus atlikti objektyviai, nešališkai ir laikantis nekaltumo prezumpcijos principo pažeidimas ir klaidingos nuorodos galutinėje ataskaitoje dėl nepakankamų tyrimų.
- Dėl visų pirmiau nurodytų teisės pažeidimų OLAF generalinio direktorato Italijos Respublikos *Agenzia delle Dogane e dei Monopoli* pateikta rekomendacija imtis visų priemonių, reikalingų išieškant muitus iš ieškovės, visiškai neatitinka įstatymo reikalavimų ir todėl yra neteisėta.

⁽¹⁾ 2013 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 883/2013 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ir kuriuo panaikinami Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1073/1999 ir Tarybos reglamentas (Euratomas) Nr. 1074/1999 (OL L 248, p. 1).

2016 m. birželio 7 d. pareikštas ieškinys byloje *Fruits de Ponent/Komisija*

(Byla T-290/16)

(2016/C 270/70)

Proceso kalba: ispanų

Šalys

Ieškovė: *Fruits de Ponent, SCCL* (Alkarasas, Ispanija), atstovaujama advokatų M. Roca Junyent, J. Mier Albert, R. Vallina Hoset

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- priteisti iš Europos Komisijos *Escarp. S.C.P.*, *Agropecuaria Sebcar, S.L.* ir *Rusfal 2000, S.L.* patirtą žalą dėl jos veiksmų ir neveikimo, kiek tai susiję su sukrėtimais persikų ir nektarinų rinkose 2014 m. ūkiniais metais ir, konkrečiai, dėl Komisijos deleguotojo reglamento (ES) Nr. 913/2014 ir Deleguotojo reglamento (ES) Nr. 932/2014 priėmimo;
- priteisti iš Europos Komisijos sumokėti:
 - įmonei *Escarp, S.C.P.* – 121 085,11 euro su atitinkamomis palūkanomis ir delspinigiais,
 - įmonei *Agropecuaria Sebcar, S.L.* – 162 540,46 euro su atitinkamomis palūkanomis ir delspinigiais,
 - įmonei *Rusfal 2000, S.L.* – 28 808,99 euro su atitinkamomis palūkanomis ir delspinigiais;
- priteisti iš Europos Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Šiuo ieškiniu reikalaujama atlyginti žalą, kaip įtariama patirtą dėl Europos Komisijos veiksmų ir neveikimo kilus sukrėtimams persikų ir nektarinų rinkose 2014 m. ūkiniais metais ir, konkrečiai, tačiau neišimtinai, dėl deleguotųjų reglamentų (ES) Nr. 913/2014 ⁽¹⁾ ir Nr. 932/2014 ⁽²⁾ priėmimo.

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi vienu pagrindu, kuriame teigia, kad tenkinamos visos Sąjungos teismų praktikoje nustatytos sąlygos, kad būtų pripažinta teisė į žalos atlyginimą dėl Europos Sąjungos deliktinės atsakomybės.

Šiuo klausimu ieškovė teigia, pirma, kad savo veiksmis ir neveikimu Komisija pakankamai aiškiai pažeidė teisės normas, kuriomis suteikiamos teisės asmenims, t. y. pareigos elgtis rūpestingai principą, pagalbos ir apsaugos principus, gero administravimo principą, kuris Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnyje, ir galiausiai savavališkumo draudimo principą.

Taip yra todėl, kad imdamasi priemonių išvengti sukrėtimams persikų ir nektarinų rinkose 2014 m. vasarą Komisija:

- patvirtino krizės mechanizmą, kurį prieš tai buvo pripažinusi netinkamu ir neveiksmingu, nes juo nesinaudojo augintojų organizacijos, nes buvo per mažos ir neturėjo galimybių juo naudotis,
- nesurinko informacijos apie rinką,
- veikė nesurinkusi reikiamų duomenų apie pašalinimo priemones,
- veikė pavėluotai.

Kita vertus, ieškovės teigimu, bendrai finansuojamos produktų pašalinimo, reklamos ir dalinimo nemokamai priemonės buvo objektyviai netinkamos.

Ieškovė taip pat teigia, kad Komisija pažeidė pareigą motyvuoti.

Antra, ieškovė teigia, kad visos trys bendrovės patyrė realios ir tikros žalos, kurią galima įvertinti skaičiais.

Galiausiai, egzistuoja priežastinis ryšys tarp šios žalos ir neteisėtų Komisijos veiksmų.

- (¹) 2014 m. rugpjūčio 21 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 913/2014, kuriuo nustatomos išskirtinės laikinosios paramos persikų ir nektarinų augintojams priemonės (OL L 248, p. 1).
- (²) 2014 m. rugpjūčio 29 d. Komisijos deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 932/2014, kuriuo nustatomos išskirtinės laikinosios paramos tam tikrų vaisių ir daržovių augintojams priemonės ir iš dalies keičiamas Deleguotasis reglamentas (ES) Nr. 913/2014 (OL L 259, p. 2).

2016 m. birželio 13 d. pareikštas ieškinys byloje *East West Consulting/Komisija*

(Byla T-298/16)

(2016/C 270/71)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: *East West Consulting SPRL* (Nandrin, Belgija), atstovaujama advokatų L. Levi ir A. Tymen

Atsakovė: Europos Komisija

Reikalavimai

Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:

- pripažinti šį ieškinį priimtiniu ir pagrįstu,
- ir todėl
- nuspręsti, kad Europos Komisijai atsirado deliktinė atsakomybė,
- priteisti iš atsakovės atlyginti ieškovės patirtą žalą, įvertintą 496 000 EUR suma, kuri dar gali būti patikslinta,
- bet kuriuo atveju priteisti iš atsakovės visas bylinėjimosi išlaidas.

Ieškinio pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama ieškinį ieškovė remiasi dviem pagrindais.

1. Pirmasis ieškinio pagrindas, susijęs su pakankamai akivaizdžiais Komisijos padarytais teisės taisyklių pažeidimais, kai ši, remdamasi 2008 m. gruodžio 16 d. Komisijos sprendimu 2008/969/EB, Euratomas dėl išankstinio perspėjimo sistemos, skirtos Komisijos leidimus duodantiems pareigūnams ir vykdomosioms įstaigoms (OL L 344, 2008, p. 125), ir atsižvelgdama į Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliktą tyrimą, išankstinio perspėjimo sistemoje (EWS) paskelbė W3b perspėjimą dėl ieškovės ir nustatė rizikos lygį, siejamą su ieškove, kuriai buvo suteikta viešojo paslaugų pirkimo sutartis dėl projekto, kuriuo siekiama sustiprinti pastangas kovojant su nedeklaruojamu darbu buvusiojoje Jugoslavijos Respublikoje Makedonijoje. Šį pagrindą sudaro penkios dalys:
 - pirmojo pagrindo pirmoje dalyje nurodoma, kad sprendimas įtraukti į EWS perspėjimą dėl ieškovės (toliau – sprendimas dėl EWS) yra neteisėtas, nes neturi teisinio pagrindo ir pažeidžia SESV 5 straipsnį bei pagrindinę nekaltumo prezumpcijos teisę;

- pirmojo pagrindo antroje dalyje nurodoma, kad sprendimas dėl EWS yra neteisėtas, nes juo pažeidžiamas teisinio saugumo principas, kiek tai susiję su W3b perspėjimo sąlygomis;
 - pirmojo pagrindo trečioje dalyje nurodoma, kad sprendimas dėl EWS yra neteisėtas, nes buvo priimtas pažeidžiant Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 41 straipsnį, gero administravimo principą, teisę į gynybą, pagrindinę teisę būti išklaustam ir pareigą motyvuoti;
 - papildomai pateiktoje pirmojo pagrindo ketvirtoje dalyje nurodoma, kad Komisija pažeidė sprendimą dėl EWS, Chartijos 41 straipsnyje įtvirtintą pareigą motyvuoti, rūpestingumo pareigą ir proporcingumo principą;
 - pirmojo pagrindo penktoje dalyje nurodoma, kad Komisijos atsisakymo duoti sutikimą motyvas yra neteisėtas, nes nebuvo laikomasi specifikacijų.
2. Antrasis ieškinio pagrindas, susijęs su ieškovės patirta žala ir su priežastiniu ryšiu tarp Komisijos neteisėto elgesio ir šios žalos.

2016 m. birželio 6 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje *Miejskie Przedsiębiorstwo Energetyki Ciepłej/ECHA*

(Byla T-560/12) ⁽¹⁾

(2016/C 270/72)

Proceso kalba: lenkų

Šeštosios kolegijos pirmininkas nutartimi nurodė išbraukti bylą iš registro.

⁽¹⁾ OL C 79, 2013 3 16.

2016 m. birželio 1 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje *Laboratoire Nuxe/EUIPO – NYX, Los Angeles (NYX)*

(Byla T-537/14) ⁽¹⁾

(2016/C 270/73)

Proceso kalba: anglų

Septintosios kolegijos pirmininkas nutartimi nurodė išbraukti bylą iš registro.

⁽¹⁾ OL C 329, 2014 9 22.

2016 m. gegužės 31 d. Bendrojo Teismo nutartis byloje *Laboratorios Thea/EUIPO – Sebapharma (Sebacur)*

(Byla T-84/15) ⁽¹⁾

(2016/C 270/74)

Proceso kalba: anglų

Aštuntosios kolegijos pirmininkas nutartimi nurodė išbraukti bylą iš registro.

⁽¹⁾ OL C 118, 2015 4 13.

TARNAUTOJŲ TEISMAS

2016 m. birželio 14 d. Tarnautojų teismo (vienas teisėjas) sprendimas byloje *Fernández González/ Komisija*

(Byla F-121/15) ⁽¹⁾

(Viešoji tarnyba — Laikinasis tarnautojas — Tarnautojas, pretenduojantis į laisvą darbo vietą Europos Komisijos nario kabinete — Laikinojo tarnautojo, kaip jis suprantamas pagal KTIS 2 straipsnio b punktą, įdarbinimas — Sąlyga, pagal kurią per šešių mėnesių laikotarpį su Komisija negali būti sudaroma jokia nauja darbo sutartis — 2005 m. liepos 28 d. Komisijos rašto D(2005)18064 3.2 punktas dėl laikinųjų tarnautojų, kaip jie suprantami pagal KTIS 2 straipsnio b ir d punktus, įdarbinimo į nuolatinės pareigas nesant konkursą laimėjusių kandidatų)

(2016/C 270/75)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovė: Elia Fernández González (Briuselis, Belgija), atstovaujama advokatų M. Casado García-Hirschfeld ir É. Boigelot

Atsakovė: Europos Komisija, atstovaujama C. Berardis-Kayser, G. Berscheid ir advokatų D. Waelbroeck ir A. Duron

Bylos dalykas

Prašymas panaikinti sprendimą atmesti ieškovės paraišką į pranešime apie laisvą darbo vietą COM/2014/2036 nurodytas pareigas, pagrįstą tuo, jog nesilaikyta 2005 m. liepos 28 d. Žmogiškųjų išteklių GD rašte D(2005)18064 nurodytos sąlygos, kad tarnautojas, dirbęs pagal AT2c lygio tarnautojo sutartį, gali būti įdarbintas ne anksčiau kaip po šešių mėnesių pertraukos, ir atlyginti tariamai patirtą turtinę ir neturtinę žalą.

Sprendimo rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. Europos Komisija padengia savo bylinėjimosi išlaidas ir iš jos priteisiamos Elia Fernández González patirtos bylinėjimosi išlaidos.

⁽¹⁾ OL C 354, 2015 10 26, p. 57.

2016 m. birželio 10 d. Tarnautojų teismo (vienas teisėjas) sprendimas byloje HI/Komisija(Byla F-133/15) ⁽¹⁾

(Viešoji tarnyba — Pareigūnai — Pareigūnų tarnybos nuostatų 11 straipsnis — Lojalumo pareiga — 11a straipsnis — Interesų konfliktas — Pareigūnas, atsakingas už Sąjungos finansuojamo projekto koordinavimą — Šeimos ryšiai tarp šio pareigūno ir darbuotojo, kurį projekto tikslais įdarbino už šį projektą atsakinga bendrovė — Drausminė procedūra — Drausminė nuobauda — Perkėlimas į žemesnį lygį — Drausmės komisijos sudėties teisėtumas — Pareiga motyvuoti — Procedūros trukmė — Protingas terminas — Teisės į gynybą pažeidimas — Ne bis in idem principas — Akivaizdi vertinimo klaida — Nuobaudos proporcingumas — Lengvinančios aplinkybės)

(2016/C 270/76)

Proceso kalba: prancūzų

Šalys

Ieškovas: HI, atstovaujamas advokato M. Velardo

Atsakovė: Europos Komisija, atstovaujama C. Ehrbar ir F. Simonetti

Bylos dalykas

Prašymas panaikinti Komisijos sprendimą, kuriuo ieškovui paskirta nuolatinio perkėlimo į dviem lygiais žemesnes pareigas nuobauda, priimtą atlikus tyrimą dėl interesų konflikto, ir atlyginti tariamai patirtą neturtinę žalą.

Sprendimo rezoliucinė dalis

1. Atmesti ieškinį.
2. HI padengia savo ir Europos Komisijos patirtas bylinėjimosi išlaidas.

⁽¹⁾ OL C 414, 2015 12 14, p. 45.

ISSN 1977-0960 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-521X (popierinis leidimas)



Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT